

Serbian
63-0901E

Očajanje
Desperations

01.09.1963
Jeffersonville, Indiana, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

Očajanje

Ostanimo sada stojeći dok poginjemo svoje glave.

Gospode Isuse, mi samo verujemo. Ti si nam rekao upravo da verujemo, i mi sada verujemo. I mi Ti dajemo hvale za ono što smo već čuli i što čini da se naša vera usidri. Sada, mi Ti zahvaljujemo za drugu priliku kada dolaziš da služiš onima koji su već u potrebi. Sada, molim se Tebi, Bože, da se prema Tvom obećanju susretneš sa našim željama. Mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

Mi smo veoma srećni večeras za ovu privilegiju što smo ponovo zajedno I ja sam upravo malo zakasnio. Došli smo nazad u šator sa Evandeljem uskrskog Gospoda Isusa. Uparavo sam malo zakasnio. Upravo sam imao poseban hitan slučaj zbog čega sam morao da žurim iz Mičigena do sada. I Gospod je uradio divnu stvar baš tada za nas. Moj, kako On zna sve. Mi ne treba da Mu kažemo: On zna (vidite?). On upravo zna šta da uradi. I tako mi smo za to veoma zahvalni. Ljudi su vozili ceo dan da bi stigli ovde. I onda, mi smo toliko zahvalni za to.

Sada, nemojte zaboraviti na službe koje će se održati ove dolazeće nedelje, u Sredu uveče, i sledeće Nedelje ujutru, i u Nedelju uveče. I ako ste ovde negde okolo u susedstvu, znam da će oni zaista biti sretni da vas imaju ovde.

I sada, molite se za mene dok idem dalje mojim putem na druga mesta, i nadam se da ću se uskoro ponovo vratiti.

Želim da vam svima zahvalim za vašu ljubaznost i za sve ono što ste uradili za mene čega se ja sećam. Brat mi je upravo poslao novo odelo koje su poslali dole iz male crkve u Džordžiji. Oni ljudi! To je upravo veličanstveno. I želim da zahvalim tim ljudima dole iz Kentakija sa kojima sam bio prošle nedelje za vreme godišnjeg odmora, i sve što je Gospod uradio za nas tamo – velika, moćna ruka, koju kako smo videli, je On koristio u onome što je uradio. Sada, verujemo da ćemo vas veoma uskoro videti ponovo, upravo čim ja budem mogao da se vratim nazad ovim putem na mom povratku za Nju Jork radi skupa koji treba da se održi tamo. To je Ston Crkva sa bratom Vick – om, koja počinje, kako verujem, 12 – tog Novembra. Mi ćemo biti tu nekoliko dana pre nego što to počne. Onda se mi ponovo vraćamo nazad idući dole za Shreveport, Luisiana, sa bratom Jack Moorom. To je nedelja davanja zahvalnosti. To je na oglasnoj tabli, mislim, tamo nazad među objavama.

I onda, mi se nadamo da ćemo posle Uskrsa biti sa nekim prijateljima sa Juga.

I bićemo u Feniksu u Januaru; i onda u iščekivanju na poziv za putovanje preko okeana, tako da možemo pripremiti skupove za prekookeanska putovanja. Oni na tome sada rade, ovog poslednjeg meseca (Brat Borders je u korespondenciji nazad i napred) za kompletno svetsko putovanje koje treba da počne čim mi to budemo pripremili; ali mi treba da čekamo na uslove. Tamo je tolika gužva, da ih mi možemo staviti u zgrade i upravo ih smestiti da sede napolju na zemlji. I onda, ponekad oni u velikom broju trče gore – to je neverovatno – da ih ima do 500 000; to je pola miliona ljudi u jednom okupljanju, (ne koliko njih prisustvuje skupu u većem broju dana, već pri jednom okupljanju). Znae, obično evangelisti broje koliko ljudi prisustvuje skupovima u periodu od šest nedelja, vidite? Mi upravo brojimo koliko njih je tamo tog dana, tog prvog puta. I tako, ponekad nema dovoljno mesta za sve njih; oni upravo treba da ih smeste napolju na zemlji. I mi treba da biramo odgovarajuće vremenske periode kada nije kišovito, zbog tih sirotih ljudi koji sede tamo napolju na zemlji. Video sam žene kako sede tamo napolju sa njihovom kosom koja im je upravo visila dole opuštena, lepo obučeni ljudi, upravo sedeći na toj kiši ceo dan; upravo sedeći tamo dok kiša lije; i dok grmi, i dok sevaju munje, što je sve praćeno olujom; i oni se upravo ovako njišu nazad i napred jedan naspram drugog, sedeći baš tamo, čekajući dok ne dođemo i molimo se za njih. Vidite? Sada vi znate, Bog poštuje takvu veru. On to zaista poštuje.

Vi treba da uradite nešto za Boga da bi On to poštovao, vidite? Vi mu pokazujete. Ljudi koji toliko lako sve dobijaju u svoje ruke, oni obično ništa ne urade za to. Vidite? Dar je slobodan, to je istina, ali vi treba da to cenite.

To izgleda kao, znate kako oni kažu, da ste rođeni sa srebrnom kašikom u svojim ustima (čuli ste to), vi to ne cenite. Ali kada treba da radite za to, vi cenite vrednost toga.

Sada, vi ljudi koji slušate trake, želeo bih da znate da je poruka ovoga jutra bila vrhunac poruke u celoj mojoj službi. Jednog dana ću vam reći kako je to došlo. I znam da je sve radilo mesecima i mesecima i mesecima gore do te jedne poruke, krećući se gore do tog mesta. To je bilo zatvaranje vremena takvog nečega. Vidite?

Sada, siguran sam, ili se nadam, da razumete šta je značio Znak. Vidite? Znak je znak da je Krv bila primenjena, cena koju je Bog zahtevao. Isus je platio tu cenu prolivanjem Svoje Vlastite Krvi. On je to uradio. Onda, iz Njegovog Života je došao Sveti Duh. I kada je Krv primenjena na vas, Sveti Duh je Znak da je vaša cena plaćena. Bog vas je primio, i to je Znak. Upamtite, to je Znak.

Tako koji nedostojno jede ovaj hleb ili pije čašu Gospodnju, kriv je telu i krvi Gospodnjoj.

Ali čovek da ispituje sebe, pa onda od hleba da jede i od čaše da pije;

Jer koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tela Gospodnjeg.

Za to su među vama mnogi slabi i bolesni, i dovoljno ih spavaju.

Jer kad bi smo sebe rasuđivali, ne bi smo osuđeni bili.

Ali kad smo suđeni, nakazuje nas Gospod, da se ne osudimo sa svetom. (Gospod neka blagoslovi Njegovu Reč.)

Držim istinski hleb, naboran i izlomljen, koji predstavlja Telo Isusa Hrista. Kroz ovaj rascepljen veo mi imamo pristup Svetinji nad Svetinjama.

Naš nebeski Oče, ovaj hleb je bio pripremljen da reprezentuje to slomljeno i razderano Telo. Dok ga primamo, neka bude kao da smo mi bukvalno uradili taj čin. I neka mi primimo oprostjenje greha, i pristup Svetinji nad Svetinjama, da živimo u Tvom prisustvu u našem budućem životu, i sve dane koje ćemo živeti ovde na zemlji, i biti sa Tobom u večnosti za uvek. Daruj to, Oče. Blagoslovi ovaj hleb za tu svrhu. U Isusovo Ime. Amen.

Biblija kaže, “Pošto je uzeo i polomio hleb, na isti način je uzeo čašu, pošto je uzeo gutljaj, govoreći, ‘Ovo je čaša Novog Saveza u Mojoj Krvi, koja je prolivena za vas.’” Neka Gospod daruje Svoje blagoslove nad ovim dok se molimo.

Gospode Isuse, ja ovde držim krv u vidu vina, sok od grožđa. I Oče, to je zato da predstavi dragu Krv koja nas čisti, odakle je došao Znak. Ja Ti zahvaljujem za To, Oče, i za ovaj simbol. Ti si rekao, “Onaj koji jede i pije ovo ima Večni Život, i ja ću ga podići ponovo u poslednje vreme.” Mi Ti zahvaljujemo za ovo obećanje. I Oče, mi se molimo da Ti očistiš zajedno naša srca, da budemo dostojni našom verom, znajući da u sebi mi nismo dostojni, ali naša vera neće zatajiti, da ćemo mi savršeno prihvatiti Krv Isusa Hrista. Daruj to, Oče.

I posveti vino za svrhu za koju je namenjeno. Neka svako ko pije ovo vino večeras, i ko uzima ovaj hleb, ima snage za putovanje koje sledi. Daruj to, Gospode. Neka oni budu zdravi, i jaki, i ispunjeni Tvojim Duhom dok Isus ne dođe. Amen. (Traka se završava dok ljudi prilaze oltaru da uzmu Večeru Gospodnju.

Sada, ima mnogo ljudi koji ne znaju šta je Znak (vidite?), i vi treba da oslikate to kao da to niko nije znao (vidite?), tako da će svi oni to razumeti. To je upravo propovedanje o spasenju. Mi treba da propovedamo o spasenju na takav način kao da je to bilo za svakoga – što znamo da nije. Mi treba da propovedamo Božansko isceljenje za svakoga, ipak znamo da to nije tako. Vidite? Isus je došao da spase one koji su u Knjizi Otkupljenja pre postanka sveta. On je došao da spase te ljude. Ko su oni, ja ne znam. Vidite? Ali niko ne može imati veru osim ako ne kažete da je to za svakoga koji to prihvata, i to zaista jeste tako. Niko ne može doći ukoliko ga Bog ne pozove. To je istina.

Tako ima mnogo ljudi koji neće biti spašeni. Mi to znamo. Bog je to znao pre nego što je nastao svet, da oni neće biti spašeni. Ima mnogih koji neće biti isceljeni (vidite?), mnogo njih koji neće biti isceljeni. Oni upravo to ne mogu shvatiti. Oni ne znaju šta je to. Mnogi će biti spašeni. Ali mi propovedamo da je to za svakoga, zato što ne znamo ko je ta osoba; mi upravo ne znamo. Ali to je *bilo ko*. Ali neki ljudi upravo ne mogu ščepati tu veru.

Sada, ista je stvar u vezi ovog Znaka. Znak! Mi smo pričali nagoveštavajući Znak sve vreme, ali sada se dešava manifestacija Znaka. Vidite?

Sada, mi smo to ponekad dozvolili. Luterani su to dozvolili, prihvatajući Božiju Reč, prihvatajući Hrista kao ličnog Spasitelja. Metodisti su rekli, “Kada budete dovoljno srećni da uskliknete, to je to.” Pentakostanci kažu, “Govorite u jezicima, i onda to imate.” Mi smo ustanovili da je sve to pogrešno. Vidite? **Znak je Život. To ste vi i Hrist kao osobe zajedno. Vidite? To je Sveti Duh, Njegov Život u vama koji proizvodi Svoj vlastiti Život kroz vas.** I to je za bogate, siromašne, ili ko god to hoće da primi.

Sada setite se, Znak je ono što vi kupujete. Vi idete na željezničku stanicu i kupite sebi kartu za voz. Tu je cena, onoliko koliko to košta. Recimo, da biste se vozili ovom autobuskom linijom ili vozom odavde do Charlestonea –a, Indiana, košta pedeset centi. Dakle sada, kompanija izlaže napolje znakove. Vidite? Sada, stvar koju vi radite je to da idete dole i neko vam nabavi kartu za pedeset centi. Oni vam daju znak koji vam daje pravo da se vozite tim vozom do neke stanice, bilo gde da taj voz ide. Vidite? Ta karta vam daje pravo. To je znak.

Sada, u originalnom slučaju, krv je bila znak. Bukvalno, ona je trebala da bude primenjena, zato što je hemikalija bila upravo sve što su oni imali, zato što je to bila krv jedne životinje, jednog jagnjeta. Tako život je bio u krvi, život koji je izašao. Krv je prolivena. Vidite? Život je izašao napolje, ali se nije mogao vratiti nazad na vernika, zato što je životinja prolila tu krv. Ali ta krv je govorila samo o dobroj savesti, da je tamo dolazio Jedan, savršena Žrtva. I da bi ga to načinilo Jednim savršenim, celim Sudijom, Bogom

Nebeskim, postao je Žrtva, Sudija, Porota, i Advokat. Vidite? On je postao Žrtva, i onda kada je Njegov Život izašao napolje, to je bio Bog. I Božija Reč tamo, gde kaže, “Ja ću im dati Večni Život,” (Ja znam da govorim učenjacima, ja vidim dvojicu ili trojicu, vidite?), u Grčkom je to *Zoe, Z-o-e*, što znači “Vlastiti Božiji Život.” I “Ja ću mu dati *Zoe*, Moj vlastiti Život.” Hrist i Bog su Jedno.

Onda Život koji je bio u Hristu je Sveti Duh, ne treća osoba, već ista Osoba u formi Svetog Duha koji dolazi na vas kao Znak da vaš život, vaša karta, nisu plaćeni, vi ste bili prihvaćeni. Dok taj Znak ne dođe, vama nije dozvoljeno da idete auto putem. Vama nije dozvoljeno da idete autobuskom linijom. Vama nije dozvoljeno da idete dok ne budete mogli da prikazete taj Znak, i taj Znak je vaša karta. I sada, to pokazuje da je Krv prolivena i da je primenjena za vas, da je cena primenjena za vas, i vi imate Znak da je Krv primenjena na vas i vi ste prihvaćeni. Da li to sada razumete? O, moj! O!

Sada, tu upravo nema određenog dokaza. Vidite? Vi kažete, “Brate Branham”, ja to osećam u tvojim mislima, vidite, “kako ću ja znati?” Pogledajte! Šta si ti bio? I šta si ti? Tako ti znaš. Vidite? Šta si ti bio pre nego što je ovaj Znak primenjen? Šta si ti pošto je on primenjen? Šta su bile tvoje želje ranije, i šta su tvoje želje posle toga? Onda ti znaš da li je znak primenjen ili nije. I te ostale stvari automatski idu sa time. Vidite?

To nije razgovarati o tome i reći, “Jezici su dokaz.” Sada, ja ću kupiti par cipela; jezik nije cipela. To upravo dolazi sa cipelom. Vidite? Sada, ista stvar je istina Znaka. Znak je Hrist. Ali govorenje u jezicima, i izgonjenje đavola, i činjenje tih stvari, i propovedanje, i bilo šta da je to, dokaz – to je tamo, istina; ali to nije To. Vidite? To je dar Toga.

Ako vi kažete, “Ja te želim, brate Branham,” i ja ti dajem dar (vidite?), dakle, to nisam ja, to je moj dar. Jezici su dar Svetog Duha, ne Sveta Utvara, dar Svete Utvare.

Đavo može imitirati bilo koju od tih stvari. Ali on ne može biti Sveti Duh. Vidite? On može imitirati te darove, ali on ne može biti Sveta Utvara. I Sveti Duh je Znak da je Krv primenjena, zato što On sledi Krv celim putem od Knjige Otkupljenja. Da li to vidite? To je bila svrha Njegovog dolaska. To je ono što je On sledio u svakom dobu. U svakom dobu On je to sledio da bi video da je To doneseno. I oni nisu mogli biti usavršeni bez nas. I sada, celi Sveti Duh posećuje Crkvu, formirajući Boga u ljudskom telu, kao što je to radio pre nego što je Sodoma bila spaljena, što je bio tip. Onda se dogodilo to da se On pojavio pred Abrahamom.

Nada zemaljska i radost nebeska;

Drago Ime, O kako dražesno!

Nada zemaljska i radost Nebeska.

Sada , upravo pre nego što sednete, dok masa postaje tiha sada za službu Večere Gospodnje – ako ne grešim, nije li to brat Bler, propovednik koga sam sreo preko u Arkanzasu nedavno? Pomislio sam da je to bio on; Nisam bio siguran. Ti si bio ovde na službi posvećenja deteta, ovog malog deteta ovoga jutra. Pomislio sam, “Nisam li vas nedavno sreo ovde u Hot Springsu, Arkanzas?” Da, nešto je upravo trebalo da se dogodi i Sveti Duh je to pozvao napolje. Je li to bilo tačno? Dobro. Upravo se dogodilo to da sam razmišljao o tom prošlom događaju sada; Pomislio sam, “To je taj brat.” Toliko sam srećan da si ovde, brate Bler.

Sada, pitaću brata Blera ako hoće da se moli Bogu da nas očisti sada za službu Večere Gospodnje koja upravo treba da se obavi. Hoćeš li, brate Bler?

(Brat Branham se moli.)

Ako hoćete, sedite sada svi.

I sada, na orguljama, Sestro, mi uvek sviramo *Postoji Fontana Ispinjena S Krvlju*. U redu. Sada, umirimo se samo za trenutak.

(Brat Branham priča organisiti.)

U redu. Sada, brat Nevil će čitati naredbe za službu Večere Gospodnje. I onda, vratari će doći (ako ovde ima stranaca) do svakog sedišta, i dovesti svaki prolaz između sedišta i svaki red jedne za drugima , za službu Večere Gospodnje.

I sada, hoćete li sada biti u meditaciji. Upamtite, Izrael je to jeo u očajanju, i kroz putovanje nije bilo nijednog koji je među njima bio slab do svršetka perioda od četrdeset godina. Ovo je takođe Božansko izlečenje. Gospod neka te blagoslovi, brate Nevile. (Brat Nevil čita I Korinćanima 11 : 23 – 32)

Jer ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus onu noć u koju bivaše predan uze hleb,

I zahvalivši prelomi i reče: uzmite, jedite, ovo je telo moje, koje se za vas lomi; ovo činite meni za spomen.

Tako i čašu po večeri, govoreći: ova je čaša novi zavet u mojoj krvi; ovo činite, kadgod pijete, meni za spomen.

Jer kad god jedete ovaj hleb i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle ne dođe.

Dok se ne sretnemo, dok se ne sretnemo,
Neka je Bog sa vama dok se ponovo ne sretnemo.

Dok se ne sretnemo, dok se ne sretnemo,

Dok se ne sretnemo kod Isusovih nogu;

Dok se ne sretnemo, dok se ne sretnemo,

Bog neka je sa vama dok se ponovo ne sretnemo.

U ovoj dražesnosti i zajedništvu velikog Božijeg Znaka, Svetog Duha, neka On obilno živi sa vama sve vreme dok se ponovo ne sretnemo. Neka je sa vama Božija milost, i neka uništi puteve smrti pred vama, čineći da vaša staza bude čista da bi ste pred svojim licem uvek mogli videti Isusa, i nećete biti pokrenuti.

Nebeski Oče, mi predajemo ovu službu i službu ovoga jutra, te službe, i ono što je bilo urađeno, i svu slavu, Tebi, dajući Ti zahvalnosti i hvale zato što spašavaš ljude, i što lečiš ljude, i zato što nam daješ Tvoju veliku milost na koju svi gledamo. Spasi nas. Kako smo Ti zahvalni za ovo. Budi sa nama sada dok se ponovo ne sretnemo. Sretni se sa nama na službi večere Gospodnje. Budi na točkovima onih koji voze, Gospode, koji putuju svojim domovima. Vodi ih kroz te nesmotrene godišnje odmone da ih ne snađe nikakva opasnost ili nevolja. U Ime Isusa Hrista to molimo. Amen. (Brat Branham govori klaviristi.)

Uzmi Ime Isus sa sobom,

Kao štit od svake zamke;

Kada te iskušenja okruže,

(Šta onda činiš?)

Samo udahni to sveto Ime u molitvi.

Drago Ime, O kako dražesno!

Nada zemaljska i radost Nebeska;

Drago Ime, O kako dražesno!

Nada zemaljska i radost Nebeska.

Imenu Isus se klanjamo,

Padajući pred Njegove noge,

Njega ćemo krunisati za kralja kraljeva na nebu,

Kada se naše putovanje završi.

Drago Ime, O kako dražesno!

I sve što On nije uradio dole kroz doba, u crkvenim dobima, On radi sada. To je nazad k Božijoj Reči, zato što poruke i poruke i poruke treba da se uviju u celoj Božijoj Reči. I u poslednjim danima, otvaranje Sedam Pečata je bilo zato da podigne svakog lualicu koji je bio ostavljen u tome i da celu stvar postavi u jedno veliko telo Neveste, budući da oni koji su živeli tamo nazad nisu bili određeni za to da budu usavršeni dok ova crkva ne bude savršena, ova grupa Neveste u poslednjim danima, da ih uvede unutra, da bi svi zajedno mogli biti uzeti gore. Vidite?

Znak, Isus Hrist, Sveti Duh, je među nama. Mi bismo trebali to da primimo. Mi ne možemo sebe dovoljno poniziti. Ako skinete svoje cipele ili ako padnete na kolena neće biti nešto što će zadovoljiti, to nas neće zadovoljiti, ali Život koji daje plod Duha hoće .

Sada, šta je plod Duha? Vidite? Ljubav, radost, mir.

Da li se sećate ovoga jutra u pripremi, On je poslao glasnika sa Porukom? Sledeća stvar koju je On uradio pošto je poslao glasnika sa Porukom, On je poslao Vatreni Stub za potvrđenje. Vidite? Vi ste znali da je to bilo u redu, vi ste bili u miru. Mi imamo mir sa Bogom kroz Gospoda Isusa Hrista.

Sada, večeras ćemo se moliti za bolesne. I mislim da oni imaju Večeru Gospodnju. (Brat Branham govori bratu Nevilu.) Hoćete li imati krštenje? Samo krštenje. I mi želimo da ostanete za Krštenje, i tokom trideset i pet minuta mi nameravamo da završimo i da budemo spremni za Večeru Gospodnju.

I sada, sutra je vreme Radnog dana, tako da se vi možete odmoriti gore, kao da je bio Radni dan. Sada, rekao sam da je to bila naša namera, vidite? Mi ne znamo šta će se dogoditi. Želim da budem siguran da bih to razjasnio.

Sada, ovoga jutra sam vam rekao, pošto nisam bio sa vama, mislim da smo imali drugu dvočasovnu ili tročasovnu poruku ovoga jutra. Ali sam upravo započeo, i pomislio sam upravo ću to odneti preko za večeras. Ali to je upravo bilo suviše strahovito. Ne znam da li su ljudi to dobili ili ne. Nadam se da su dobili, svuda. Nadam se da je bilo nekih dobrih traka o tome, tako da bi to moglo biti izneseno da bi se moglo dati do znanja da ja verujem u sve poruke koje sam doneo, da su one apsolutno date od Boga. Van kursa regularne naredbe, kao Sedam Pečata i takvih stvari, što je direktno bilo Božja Reč. Ja govorim o poruci koja je propovedana, jer ja verujem da je ta jedna bila to (vidite?), ta jedna je bila potrebna da bi sledila tih Sedam Pečata.

Sada, gledajte šta dolazi posle Sedam Pečata: ujedinjenje ljudi, ujedinjeni znaci, bljesak crvenog svetla u poslednjim danima; znak žena koje postaju lepše; i muškaraca, šta bi oni radili; svi ti znaci Svetog Duha vodeći gore i

onda dolazeći pravo nazad ovde do zatvaranja svih tih poruka posle Sedam pečata. To je zatvoreno u ovoj jednoj stvari, Znak, da smo mi u redu. Vidite? Upravo nam dopustite da sebe proverimo i da vidimo da li smo u veri.

Sada, Gospod neka vas blagoslovi. I pre nego što okrenemo preko u Bibliji da se molimo za bolesne, pitali smo ovoga jutra za koliko njih je obavljena molitva prošle Nedelje uveče i koji su dobili izlečenje, i koji od njih su već izlečeni ove nedelje, i praktično svi ovde su podigli svoju ruku. To je bio skup prošle Nedelje uveče. Sada, to je nešto, razumete li? To je nešto. Ja ovo hvatam za sebe.

Tamo je bio mali dečak, za koga je upravo rečeno, da je došao dole iz Čikaga. I mala Gosp. Šta je to bilo? (Brat Branham pita brata Nevila kako se zove ta žena.) Peckenpaugh – Gosp. Peckenpaugh. Ona je bila veoma fina sestra hrišćanka. I ona je dovela nekoga, dečaka, kako ja to razumem, malog dečaka ili nešto tako, i doktori čak nisu znali šta nije u redu kod njega. Njegova pluća su bila toliko u lošem stanju ili nešto slično, da oni nisu mogli da ga odvedu u školu ili nešto tako. On je bio veoma, veoma loše. I Sveti Duh je odmah posle poruke govorio tom malom dečaku, pozvao ga, i rekao mu kakvo je njegovo stanje i tako dalje, i izgovorio da je on isceljen. I ove nedelje majka, ili roditelji, ili bilo ko da je to bio, ponovo su ga odveli kod doktora; i doktor je rekao da je dobio nova plućna krila (vidite?), nova plućna krila. I ja razumem da su roditelji ili neko drugi uputili poziv sa velike razdaljine ili na neki način to obznanili kongregaciji. Vidite?

Sada Bog, Tvorac, može napraviti nova plućna krila. Ja zaista verujem da smo mi na ivici jedne od najmoćnijih stvari koja je ikada pogodila zemlju od vremena prvih apostola. Vidite? Ali sada mi možemo jedino biti poznati kao vernici, to će biti toliko ponizno. Vidite? Vidite, ono što čovek naziva moćnim, Bog naziva odvaratnošću. Ali ono što čovek naziva luđim, Bog naziva moćnim. Vidite? Tako, sada gledajte to, vidite, to će biti toliko ponizno da ćete vi to propustiti ako niste tamo dobili znak da to ispita. Vidite? Vidite?

Ko bi ikada pomislio da su planine preskakale s mesta na mesto kao mali ovnovi i da je drveće tupašalo rukama, kada je prorok došao napred iz pustinje, o čemu je govorio Izaija 7:12 godinama ranije, sa zulufima koji su mu se protezali preko lica, obavijen komadom kamiljeg krzna, nemajući čak ni propovedaonice sa koje bi propovedao, izbačen iz svih crkava, i stojeći na obali Jordana vičući “Pokajte se!” i nazivajući ljude zmijskim leglom, zmijama? Ali to je ono što je Bog rekao, da kada on dođe planine će skakati kao mali ovnovi. Vidite? Ponizni su to videli i bili su srećni.

Kako su oni mogli razumeti da je taj veliki Mesija, o kome je prorokovano od samog početka Knjige, u Postanku, da će on doći kao Spasitelj? Sve žrtve i

dovelo da sva bolest nestane u ljubavi, i veri, i poverenju da će Bog učiniti ono što je obećao. Bog će to uraditi. Za tu malu decu – tu su dvoje ili troje od njih ovde večeras u invalidskim kolicima – mi ćemo ovde za njih verovati (sigurno!), oni će takođe biti izlečeni. Oni će biti zdravi. Zar ne verujete to? Amen! Oni će ozdraviti; to će se dogoditi. Bog je tako rekao, i mi smo očajni i verovaćemo to sada, verovaćemo da će to biti urađeno.

Sada, naše službe upravo uvlače jednu stvar posle druge. Sada, mi ćemo raspustiti onaj deo slušalaca koji treba da idu. I kako najbolje mogu videti, to je od prilike osam minuta do 10 sati; i ako treba da idete, srećni smo da ste bili ovde, i želimo da se vratite nazad i da budete sa nama. Ostali od vas, pošto ustanemo, ponovo ćemo sestiti i oni koji hoće da idu, neka idu koliko je god moguće tiše. I onda, mi ćemo imati službu Večere Gospodnje odmah posle toga. Vi ste pozvani da ostanete ako možete. Ako ne možete, Bog vas blagoslovio. Molite se za mene. Ja ću se moliti za vas. I upamtite, držite važeći Znak, i budite očajni da navalite u Kraljevstvo Božije. Amen!

Sada, mi ćemo pevati našu pesmu za raspuštanje, ako možemo, *Uzmi Ime Isus sa sobom*, dok ustajemo.

...ime Isus sa sobom,

Dete žalosti i tuge;

Ono će ti dati radost i utehu,

Uzmi ga gde god ideš.

Drago Ime, O kako dražesno!

Nada zemaljska i radost Nebeska.

Drago Ime, O kako dražesno!

Nada zemaljska i radost Nebeska.

Rukujte se jedni s drugima, recite, “Gospod neka te blagoslovi moj hodočasnički brate, sestro,” duboko, iskreno, sa poštovanjem. I prijatelji hrišćani u vremenu zajedništva, rukujte se jedni s drugima, brate i sestro. Bog neka vas sve blagoslovi. Divno!

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,

Zato što je On prvo ljubio mene,

I pribavio moje spasenje

Na krstu Golgotskom.

Dok se ne sretne, dok se ne sretne,

Dok se ne sretne kod Isusovih nogu;

dobrodošli ako želite da dođete i stanete sa mnom i da uradite to. To nije izolovana stvar. Vi imate prava da se molite za bolesne, isto kao i ja. Ja znam da je sveti Duh ovde. Ko god to ne veruje, nešto nije u redu sa njime.

U redu, verujmo sada svim svojim srcem da će Bog darivati ove stvari koje mi tražimo. Imajte sada veru, nemojte sumnjati. I neka se svi mole jedni za druge. Šta Biblija kaže? “Ispovedajte jedni drugima svoje grehe; molite se jedni za druge.”

I vi ljudi dođite u molitveni red, čim vas te ruke dotaknu, vi ćete ići pravo ovde napolje upravo srećni i zahvaljujući Bogu što ste izlečeni.

U redu, neka se svi mole dok brat Capps vodi pesmu.

Gospode Isuse, pomozmi nam. Molim se kroz Ime Isusa Hrista da Sveti Duh dotakne svaku osobu, i neka oni budu izlečeni dok sledimo Tvoje zapovesti za polaganje ruku na bolesne. Ti si rekao da će oni ozdraviti. Mi to verujemo, Oče, u Isusovo Ime.

U redu. Neka svi sada budu u molitvi dok počinjemo sa molitvom. Prvo ovog malog bolesnog dečaka. (Brat Branham se moli za svaku osobu posebno. To zahteva znatno vreme.)

Najslađa vesela pesma koja

je ikada pevana,

Isus, blagoslovljeni Isus.

Koliko njih veruje, vi ste sigurni u svom srcu sa zapečaćenim uverenjem, da je Bog odgovorio na vaš zahtev, zato što ste se pokorili Njegovoj Reči? To je urađeno. To je gotovo. To je urađeno. Verujte Njemu sa svim svojim srcem da je to svršeni posao.

Sada gledajte ove nedelje, i kada dođete ovde ponovo, gledajte šta se dogodilo.

Predpostavljam kada sledeći put dođem nazad, po volji Gospodnjoj, formiraću molitveni red kroz jednu od ovih soba u toj maloj sobi gde želim da ih uvedem. Vidite? Verujem da je to sada otkrivanje, vidite, časa koji je predskazan.

Želim da dođem do mesta gde mogu dovesti ljude odjednom, da se sa svakim pojedinačno bavim dok to ne istražim i ne pronađem, i onda da idem napred tako, dok budem upravo sa njima u to vreme.

Bog neka vas sve blagoslovi. Mi smo toliko srećni što ste ovde. Jeste li sada otporni? Jeste li u očajanju? Vaše očajanje koje ste imali radi izlečenja, je sada

svi proroci i sve je ukazivalo na Njega. I onda, kada je On došao, to je po pretpostavci bilo nelegitimnim rođenjem – od oca koji čak nije bio oženjen sa njegovom majkom, po pretpostavci. Vidite? I žena je nađena trudna sa Bebom pre nego što su se oni čak venčali. I On je bio rođen kao mali – dakle, u Bibliji piše da je to bila staja. Ali staja u tim danima je bila pećina tamo nazad u zidu. Našao sam takvo mesto jednom napolju u Arizoni dok sam lovio. Tamo nazad je bila jedna staja pod grebenom stena. I tako je Isus rođen, nazad u ovoj staji – pećini, u jaslama sa senom i slamom, u kravljem ambaru, vidite, gde je bila stoka.

I On je bio uzgajan kao drvodeljin šegrt; i kako bi to mogao biti moćni Jehova? Ali to je bio, vidite; on je bio to. Vidite? Veoma čudna vrsta Osobe. Ali o, kada je bio samo dečak, zaprepastio je sveštenike svojim poznavanjem Božije Reči, zato što, šta? On je bio Reč. Vidite? On je bio Reč. On nikada nije napisao ni jednu knjigu. On nikada nije napisao ni jednu reč. Jedina reč koju je On ikada napisao, predpostavljam, to je bilo kada je pisao po pesku, kada je žena bila uhvaćena u preljubi. On nikada nije napisao ni jednu reč. Zašto? On je bio Božija Reč. Vidite? On je bio Božija Reč. Vidite? On je bio Božija Reč. On nije trebao da napiše tu Reč; Njegov život je živio tu Reč. On je bio Božija Reč. “Ako ne činim dela moga Oca, onda Mi ne verujete.” Vidite? “Ako ja ne činim tačno ono što kaže Božija Reč da ću činiti, onda nisam Božija Reč.” To je ono što je On mislio. On je Božija Reč.

Tako sada, pripremite se sada za dolazeću službu isceljenja i za Večeru Gospodnju. Bićemo srećni ako ostanete sa nama ako možete. Ako ne možete, odmah ćemo raspustiti službu.

I nemojte zaboraviti, molite se za mene i za moju ženu, najslađu ženu na celom svetu, i za moju decu. I sada, ja ih zahtevam, svakog od njih, za Gospoda Isusa.

Sada, Beki je upravo onog životnog doba kao mala “Ricketa,” znate, upravo mala “tinejdžerka,” kako smo imali običaj da ih nazivamo. I onda, ona je upravo u tom dobu. Ali sada, ona je veoma slatka devojka, i ja zahvaljujem Gospodu za to: ne puši, ne pije, ne juri okolo, ništa od toga ne radi. Ali ona je upravo u tom dobu. Ona je bezbrižna. Ona ne želi da ide u crkvu, i ako ide, sedi tamo dole i žvaće žvakaću gumu, ustaje i šeta napolju. Vidite? Želim da je vidim ispunjenu Svetim Duhom.

Želim da vidim Josipa. Želim tog momka – verujem da jednoga dana, kada više ne budem mogao da dođem do propovedaonice, želim da uzmem ovu staru iznošenu Bibliju, da je uručim njemu i da kažem, “Josipe, ostani sa ovom Knjigom, Sine.” Onda sam spreman da se popnem gore. Želim da čujem kako od negde duva vetar, da pogledam gore, mahnem rukom, i da poletim.

Molimo se. Oče Bože, naš ceo život je umotan u Tome, jer To si Ti, i Ti si Život. Sada ima ovde nekih, Gospode, koji čak drže ovaj Znak o kojem sam ja govorio. Oni su posedovali taj Znak, i ipak su bolesni. I ja želim da govorim večeras da bi ih ohrabrio da uzmu to od Boga dato pravo. Oni imaju pravo da poraze đavola. On je već poražen, i on ih upravo obmanjuje. Ja ih zahtevam, Oče.

Sada, pomoz mi da govorim Božiju Reč. Ti govori kroz mene, Gospode, sa ovih nekoliko beležaka koje sam zapisao ovde dole, i male Biblijske tekstove koje sam zapisao. Molim se da mi ti pomogneš, Gospode, i da uđem u Božiju Reč i da im dam veru za slavu Božiju. Ja se molim u Ime Isusa. Amen.

Sada brzo, želim da okrenete Bibliju u Knjizi Jeremije i 29-tu glavu. Ako želite da čitate to, ili ako ne želite, samo to obeležite. Jeremija 29-ta glava, i mi ćemo početi sa 10-tim stihom. Takođe, čitaćemo iz luke 16-ta glava, počevši sa 16-tim stihom.

Sada, daću vam moj tekst dok listate Bibliju. Moj tekst večeras je *Očajanje. Očajanje*. Znaete šta je očajanje? I sada ćemo čitati iz Jeremije 29-ta glava, 10-ti stih:

Jer ovako veli GOSPOD: kad se navršši u Babilonu sedamdeset godina, pohodiću vas, i izvršiću vam dobru reč svoju da ću vas vratiti na ovo mesto.

Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori GOSPOD, misli dobre a ne zle, da vam dam pošljedak kakav čekate.

Tada ćete me prizivati i ići ćete i molićete mi se, i uslišiću vas.

I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim.

I daću vam se da me nađete, govori GOSPOD, i vratiću roblje vaše, i sabraću vas iz svih naroda i iz svih mesta u koja sam vas razagnao, govori GOSPOD, i dovešću vas opet na mesto, odakle sam vas iselio. (Nazad k Pentakostu! Ja to stavljam u sebe; To ne kaže to. To je ono što sam ja mislio za Crkvu.)

Luka 16, počinjući sa 16-tim stihom:

Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo Božije propoveda evađeljem, i svaki navaljuje da uđe u njega. (Ne da jednostavno sa lakoćom uđete u njega, već potrebno je navaljivati da se uđe u njega. Vidite?)

Sada, kada me tražite svim svojim srcem, onda ćete Me naći. I On je obećao da će se vratiti i dovesti ljude koji su rasuti po svim krajevima zemlje, posle tih sedamdeset godina, nazad u Jerusalim odakle su izašli; i On je to uradio baš na takav način. To je tačno.

(Brat Branham moli kratku molitvu, dok su njegove reči potpuno nadjačane pevanjem.)

On govori da se klonula srca raduju.

O slušaj glas Isusov.

Najslađa klonula srca se raduju.

O slušaj glas Isusov.

Najslađi ton u pesmi serafima,

Najslađe ime na smrtnom jeziku;

O, naslađa vesela pesma koja je ikada pevana (Neka dođu oni koji su sada očajni, koji zaista znaju da će biti izlečeni. Samo razmislite, koliko ja znam, 100% njih koji su bili ovde prošle Nedelje su sada zdravi.)

Dragi Isus.

Gledajte, On dolazi. Vidite? On vas je već izlečio. On donosi Svoju Reč, On potvrđuje tu Reč, On pokazuje Svoje prisustvo. Niko ne može uraditi ove stvari van Boga; znate to. To je znak Mesije, i vi znate da ja nisam Mesija. Tako On je Mesija. Sada, ovde je On vama sve dokazao. Sada, to bi trebalo da vas baci u očajanje. To bi trebalo da naelektriše ovo mesto i da ga dotakne, da bude kao šibica za bure baruta. Sigurno! To bi trebalo da proizvede eksploziju vere; i da ljubav i očajanje i dovede te ljude pravo u Kraljevstvo Božije da veruju sa svim svojim srcem. Da li vi sada verujete, svaki od vas?

U redu sada, Bili, ti treba da dođeš -

Toni, pogledaj ovde za minut! Nisam te video dugo vremena, ali ti si bolestan. Ti patiš od nečega kao što je dizenterija. To je tačno. To će prestati. To će te napustiti. Video sam tu stvar kako ga sledi dok je počeo da prolazi tamo.

Nema ni jedne stvari koja može biti sakrivena od Boga baš sada. Nisam video Tonija mesecima, predpostavljam, ali vidim da je on to imao. On je to zaista imao, on to sada nema.

Pognimo naše glave. Neka ni jedno oko ne bude otvoreno. Neka ni jedno oko ne gleda. Neka, svi, budu u molitvi. I Bili Pol ili brat Nevil, jedan, će pozvati sledeće redove kada dođe vreme. Sada, neka svi budu u molitvi. Mi ćemo pokušati, sada, da se molimo za svakoga.

Oni koji su u srednjem prolazu između sedišta će doći do vaše leve strane kada budete pozvani. I tako će levi prolaz između sedišta ovde preko doći do leve strane kada budete pozvani. Brat Nevil će vas pozvati. Sada, pitam se da li tu ima nekoga od braće koji bi želeli da ustanu ovde i da sa mnom polože ruke na te ljude dok oni dolaze. Neki od vas braće propovednika, vi ste zaista

Da li verujete u Velikog lekara?

Ja bih vam govrio, ali vi ste iz Norveške i vi razumete samo Norveški jezik. U redu, recite mu da ide kući verujući, Sestro, ako znate kako da to kažete. Recite mu da će ga njegove nevolje sa glavom napustiti. Sada, vi znate da ja njega ne poznajem. On dolazi ovde iz Norveške da se za njega obavi molitva. Idi nazad čoveče koji si sada zdrav.

O, Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek! Šta je to? To je taj Vatrei Stub, Sveti Duh. Je li to Znak da Isus Hrist živi. I kada su Ga ljudi veoma davno videli da čini te stvari, On je spoznao njihove misli, zato što je On Božija Reč, i Božija Reč je oštrija od dvoseklog mača i razotkriva misli i namere srca. Amen!

Video sam odsjaj sa mirne vodene površine i ovog momka kako dolazi. On je čuo, pročitao je knjigu tamo preko, i napisao na Norveškom. On je došao do razumevanja. Neko mu je govorio. On ima nevolje, ali ako bude verovao svim svojim srcem, Gospod Isus će ga izlečiti. On dolazi sa dalekog puta, siroti dečak u toj nevolji, pokušavajući svim silama da uđe unutra. I mi ćemo položiti ruke na njega za minut.

Da li vi to verujete? Amen! Kako divno! O, moj! Veliki lekar je sada ovde. Sestro! Gde je ta sestra Ungren i ta druga sestra za klavirom? Želim da brzo dođete ako hoćete i da nam svirate pesmu, *Veliki Lekar je sada tu, saosećajni Isus.*

Ja želim da ljudi koji su ovde u ovom prolazu između sedišta i koji žele da se za njih obavi molitva, ljubazno dođu dole na ovu stranu ovde, samo u jednom redu između sedišta. Brat Nevil, ti to uradi, ako hoćeš. Gde je brat Capps ili jedan od onih koji vode pesme? Šta sa bratom Ungrenom, ili bratom Cappsom, ili nekim, da dođu ovde i da pevaju? Vodite ovu pesmu za nas, ako hoćete. Gde je jedan od te braće? U redu, gospodine, to je dobro. U redu. Neka svi budu u molitvi!

Upamtite, očajanje! Pogledajte šta će očajanje uraditi? Očajanje će vas prevesti preko mora. Očajanje će vas dovesti iz druge države. Očajanje će vas odvesti bilo gde. Neki dragi stari otac i njegova ćerka su sa očajanjem pokušali da uđu unutra, da uđu unutra, i sve ostalo, i da svakako sednu dole. Pre nekoliko trenutaka Sveti Duh je oslobodio tu stvar ovde na skupu, upravo pre nego što sam ušao ovde unutra. O!

Najslađa vesela pesma koja je ikada pevana,

Isus, blagoslovljeni Isus.

Veliki Lekar je sada blizu,

Dragi Isus;

Sada, mi ćemo za nekoliko minuta pričati o *Očajanju*. Obično potreban je stav hitnosti da bi nas bacio u očajanje. Vidite? Suviše je loše da bi to dovelo do toga. Ali ljudi su toliko lenji u svom umu, da je za to potrebna hitnost. Nešto izrasta, i kada se to dogodi, to ih baca u to očajanje. I zaista, čineći to, u očajanju to iznosi na videlo ono što vi zaista jeste. To pokazuje od čega ste vi stvoreni u vremenu očajanja. To obično izvlači napolje sve dobre stvari koje se nalaze u vama.

U vreme smrti, čuo sam ljude, kada su saznali da umiru, tada govore stvari koje su čuvali kao tajnu celog svog života, (Brat Branham teško diše kao neko ko je u očajanju.) Oni su u očajanju pokušali to da priznaju. Vidite? I pokušavajući, "Uzmi ovo... i ispravi to. Idi! ... Molim te. Idi ... Uradi!" Vidite? U očajanju. Oni su to trebali da urade ranije (vidite?), ne da čekaju do vremena hitnosti. "Hoćete li uraditi to i to za mene?" Hitnost prouzrokuje očajanje, s obzirom na to da mi to treba da uradimo bez hitnosti.

Sada, mi primećujemo večeras da uzimamo simbole Pashe. I Pasha je uzeta u hitnosti u vremenima očajanja. Vi primećujete u Izlasku 12-ta glava, 11-ti stih 12-te glave, 11-ti stih 12-te glave (verujem da je to), kaže, "Jedite ovu Pashu sa cipelama na svojim nogama, sa opasanim bedrima, i sa vašom opremom u ruci." Vidite, vi to jedete u očajanju.

Oni su videli veliku Božiju ruku. Oni su videli sva Njegova čudesa, i onda su došli pod znak. I dok su bili pod znakom, uzeli su Večeru Gospodnju u očajanju, jer su znali da je Bog u to vreme bio spreman da udari primenivši svoj sud.

I to je bilo vreme potresanja. To je bilo vreme kada je svaki čovek sebe ispitivao, zato što Božija Reč proroka ni jednom nije zatajila. Dokazano je da je ona istinita. Šta god je on rekao, to se dogodilo baš tačno onako kako je on to rekao. Vatrei Stub je još bio tamo. I onda, prorok je najavio da će Bog poštediti samo onu kuću na kojoj vidi znak na vratima. I to je bilo očajanje.

Zamislio bih decu, kada su videli ta velika, crna krila kako padaju dole sa neba kao dim koji se taloži nad gradom, i kada su čuli krike kako dolaze iz svake kuće, deca su možda otišla do svog tate i rekla, "Tata, jesi li siguran da smo pod znakom?"

I on je mogao otići do vrata i pogledati u stub i gornju gredu nad vratima i reći, "Sine, to je prema Njegovoj Reči."

"Upamti, ja sam tvoje najstarije dete. Tata, jesi li ti pozitivan?"

"Ja sam pozitivan! To je prema onome što nam je rekao prorok, i on ima Reč GOSPODNJU. On je rekao, 'Kada vidim krv, zaobići ću vas. Uzmite jagnje za kuću.' Uvešću svu decu unutra. Ti si moj najstariji, moj prvorođenac; to je

onaj koji umire tamo napolju. Ali postoji krv. To je ono što TAKO KAŽE GOSPOD jeste. Tako počivaj, moj Sine, počivaj u miru, zato što je Bog dao obećanje.” Vidite?

“Dakle, Tata, zašto si obukao svoje cipele? Zašto imaš to u svojoj ruci? Zašto imaš komad hleba u jednoj ruci i jagnje u drugoj? Zašto su ova lekovita trava i ostale stvari tamo? Zašto vi to jedete? Zašto slatkoća teče niz tvoje lice?”

“Sine, smrt samo što nije došla.” Vidite, to je bilo u vremenu očaja.

Sada, verujem da mi živimo u danima kada se nalazimo pod znakom. Inače, dani u kojima živimo bi trebali da prouzrokuju da kompletna crkva ide u očajanje. Ja verujem, budući da je poruka data ovoga jutra došla od Boga, ne od mene, ja verujem da bi to trebalo da celu ovu kongregaciju baci u očajanje, što smo dovoljno igrali. Mi smo dovoljno išli u crkvu. Mi treba da uradimo nešto!

Kako to da mi možemo videti druge velike znake i čudesa koji su se dogodili na drugima, i čuditi se, šta je sa nama? To bi trebalo da proizvede stanje očajanja, da smo predodređeni, pred Bogom – Znaci Njegovog dolaska bi trebali da proizvedu da cela ova kongregacija padne na svoja kolena, kada to pročitamo iz Božije Reči. I Sveti Duh nam je rekao, “Idite do određenog mesta, i ta i ta stvar će se dogoditi,” ne da nam kaže šta je to već da će se to dogoditi. Mi idemo tamo; to se tako dešava. Novine daju izveštaj o tome. Magazini to iznose, pokazuju slike toga. Mi dolazimo ovde nazad i vidimo te velike misterije koje su bile skrivene u Bibliji kako se otvaraju pred nama na novom polju na novom polju koje ranije nikada nismo poznavali, i to savršeno ulazi unutra sa dolaskom Gospoda Isusa.

Onda na kraju poruke, mi vidimo aktivnost velikog Svetog Duha; vidimo Njega kako dolazi dole u vidljivoj formi pred narod, čak imajući sliku Toga; vidimo To kako radi i pokazuje da nije čovek, to nije samo propovednik, to nije određena kongregacija, to je Sveti Duh koji pokazuje istu stvar koju je pokazivao kada je bio utelovljen u telu Isusa Hrista. Sada On je utelovljen u telu Njegove Neveste. To bi trebalo da nas baci u očajanje.

Ti ljudi su videli ruku Božiju. I te večeri kada je bila večera Gospodnja, oni su to uzeli u očajanju, zato što su znali da je nešto trebalo da se dogodi. I mi znamo da nešto treba da se dogodi. I upamtite, dolazak Gospoda će biti iznenadni, tajni odlazak. On će doći i uzeti Nju kao lopov u noći. I pomisliti da iznenada, ima članova vaše porodice koji su otišli a vi ste ostali iza. To bi trebalo da nas baci u očaj da, milošću Božijom, nećemo biti ostavljeni nazad. Ako postoji nešto što ne želim! Nemoj, nemoj me ostaviti, Gospode!

Pre nekoliko dana slušao sam Mel Johnsona kako peva tu pesmu:

Da me Isus sada leči.

Da li vi to verujete. “Ja sam odlučan. Ja sam odlučan milošću Božijom da nikada neću stati sve dok me nešto ne udari. Ja idem tamo gore da na mene polože ruke.” Sada, Bog nas nikada nije izneverio. Sada, ja verujem da je veliki Lekar sada blizu. Ja verujem da je Bog napisao Božiju Reč; Ja verujem da je Bog učinio žrtvu; Ja verujem u Znak Božiji koji nas čisti od greha večeras, Znak, Njegov Vlastiti Život, je ovde sa nama. “Ja ću biti sa vama, čak do svršetka sveta. Još malo i svet Me više neće videti, ipak vi ćete Me videti, jer ja ću biti sa vama, čak u vama, do svršetka sveta.” Da li to verujete? Ja verujem u Njega. Ja verujem da će On to uraditi. Da li vi to verujete?

Sada, čim ja to počnem, vidim kako se pojavljuju vizije od Gospoda, koje govore velike stvari. Amen! Ako ja započnem to, mi ćemo biti ovde celu noć. Hoćete li vi to verovati? Da li verujete? Amen! Ja to verujem sa svim svojim srcem.

Mala dama koja sedi tamo napolju iz brat Palmerove crkve, ona je za mene stranac. Ona je iz Džordžije, i ona pati od ženskih nevolja. Ako veruje da će je Bog izlečiti, On će to uraditi. Nikada u svom životu nisam video tu ženu, ali to je ono što sa njom nije u redu.

Ta mala žena, ne znam da li je ikada ranije čula Poruku ili ne, ali dok sam ovde propovedao, video sam je. Vi samo to verujte i pogledajte da li je to u redu. Amen!

Ako ćete samo verovati. To je tačno.

Gospođa koja sedi baš ovde nazad sa nevoljama u leđima, zaista jako pati. Njeno ime je Gosp. Wisdom. Ako ćete verovati sa svim svojim srcem, Isus Hrist će vas ozdraviti. Nikada u svom životu nisam video tu ženu, ali ona sedi tamo i bolesna je. Ona nosi žutu haljinu. Je li to tačno? U redu. Jesmo li mi stranci jedno drugom? Da! U redu, gospodine. Vi možete ići kući, budite zdravi. Isus Hrist vas leči. Amen!

Druga žena koja je upravo uhvatila ovo, ima nevolje sa leđima, i ima nevolje sa glavom. To je tačno. Gosp. Parker je njeno ime. Ako verujete svim svojim srcem, Isus Hrist će vas oboje izlečiti. Amen! Mi smo stranci. To je sasvim tačno. Amen! Verujte svim svojim srcem.

Ovde je jedan stariji čovek koji sedi tamo nazad i on je iz Mičigena. On ima nevolje sa ušima. O, on misli da su to glasovi, duhovne nevolje. Je li to tačno? Da li verujete to. Vi ne znate da li je to Bog ili šta je to što vam govori. Čujete buku u svojim ušima. Ja sam za vas totalni stranac. Ako je to tačno, podignite ruke, i to je ono što se događa. To vas više nikada neće uznemiravati, Isus Hrist vas leči.

Nepoznati alkoholičar nije mogao to izlečiti. Ništa nije moglo izlečiti tu bolest. Ali te velike crne oči su gledale u mene, i sa suzama koje su tekle niz njene obraze, ona je rekla, “Nešto se dogodilo.” O, da! Da, gospodine! Nešto se dogodilo. Ona je pala u očajanje.

Budimo očajni oko ovoga, to je stvar smrti i života.

Ako ne možete pasti u očajanje, nemojte doći ovde. Ako ste očajni, dođite ovde i gledajte, vi ćete to dobiti čim stignete ovde.

Molimo se. U očajanju gledajte na Kraljevstvo Božije, ono će vam doći.

Naš nebeski Oče, molim se Tebi u Isusovo Ime, budi nam milostiv, Gospode. I proizvedi u nama očajanje. O, Gospode Bože, molim se da imaš milosti prema nama, i neka Te ljudi večeras traže sa očajnim srcima. Mi znamo da si ti ovde, Gospode, Ti si isti juče, danas, i zauvek.

I sada, što se tiče ovih ljudi koji imaju Znak, koji su prešli iz smrti u Život, oni su se izmenili od starog svetskog života u jedan novi, Knjiga je primenjena i Bog im je dao Znak. Neka oni uzmu taj Znak u svoje ruke, oni koji su bolesni, i neka kažu, “ja sam produkt Božiji koji je On pribavio. Ja sam u Hristu, i u Njemu nema bolesti. Ja sam u Hristu, i u Njemu nema greha. Ja sam u Hristu, i u Njemu nema nevere. Ja se odričem svega onoga što mi je đavo rekao. Ja uzimam svoj Znak, da je On ranjen za moje prestupe; On je dobio masnice zbog moje grešnosti; kazna za moj mir je pala na Njega; i sa Njegovim ranama sam ja izlečen. I ja sada držim Znak da je Bog prepoznao mene kao onoga koji je kupljen Krvlju Gospoda Isusa. I ja u svojim rukama držim Znak Njegove smrti, zato što je On podignut iz mrtvih, i ja sam Njegov i On je moj. Ja idem sa određenom verom, da od ove večeri pa ubuduće, ja verujem u Boga, i biću izlečen kada stignem tamo, i kada se budem susreo sa zahtevima, zato što poslednje reči koje su došle sa Njegovih usana su bile sledeće: “Ako budu polagali ruke na bolesnike, oni će ozdravljati.” Daruj to, Gospode. Neka se pojavi očajanje, jer ja to tražim u Isusovo Ime. Amen.

Ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem;

Ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem.

Ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem,

Da me Isus sada leči.

O, ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem;

Ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem. (Samo razmislite: sam odlučan.)

Ja mogu, ja hoću, ja zaista verujem,

“Ja

Seti me se kada suze teku dole. (Da!)

Seti me se kada prijatelji nisu okolo.

Kada prelazim preko ove reke Jordana,

Kada Ti pozivaš imenik, seti me se.

I u Jagnjetovoj Knjizi Života, želim da moje ime bude zapisano. Želim da me se On seti pri prozivanju iz spiska imena. I to me baca u očaj, što je, kao što je Pavle rekao, “Pošto sam propovedao Evandelje, hoću li biti izgnanik?” To bi se moglo dogoditi. Tako posle svih ovih godina propovedanja, mogao sam doći do mesta gde mi je On mogao nedostajati! Šta je sledeći potez? Šta sledeće moram uraditi? To me baca u stanje nervoze ne znajući šta treba da uradim. To me baca do planina i dolina. I teško je, zato što kada sam sa ljudima treba da za njih budem sve, da bih mogao neke da pridobijem za Hrista; ipak, uvek sa tim Znakom ispred mene. Vidite?

I vidim stvari koje se približavaju, i vi ne možete reći ljudima. Vi vidite razne stvari, i vama su zabranjene. Postoje te vizije koje oni pozivaju, i ponekad im je žao ako ste im to rekli. I vi znate bolje nego da uradite to. I onda vi idete toliko daleko u vizijama dok sve ne postane vizija, i to vas baca u stanje nervoze. Vi gledate i kažete, “Sada, jesam li u viziji?” Kao kada sedite baš ovde, “Je li ovo vizija? Gde ja zaista stojim?” Vidite? Vi ste sebe preopterili radom, vi ste sebe preopterili. I vi nalazite stvari o ljudima koje niste želeli da znate. Ljudi koji žele te stvari, da znaju te stvari, ne uviđaju koliko košta taj tip službe. Vi ne znate šta ide sa time. Onda to nekoga baca u očajanje, “Gospode, Bože, znam da ću morati da dam odgovor.”

Džek Mur mi je jednom rekao, “Mrzim što ću morati da dam odgovor na dan suda kao što ćete to morati i vi.” rekao je, “Bog je stavio ove ljude u tvoje ruke, i ti ćeš položiti račun za svakoga od njih. Ti ćeš odgovarati za svoju službu.” To je bilo otprilike pre petnaest godina ili možda osamaest; i od tada, ja sam u očajanju. Šta ću uraditi? “Dopusti mi da kažem samo ono što Ti kažeš, Gospode. Dopusti mi da im kažem šta je Istina ili da ne kažem ništa!” To me baca u očajanje.

Onda videći da ti znaci dolaze, videći kako nas Sveti Duh uzima tamo napolju, i donosi te Pečate, i polaže ih unutra tako; donosi Crkvena Doba i polaže ih ovako unutra; onda dolazi dole u veliki Vatretni Stub tamo nazad i otkriva Sebe; onda dolazi dole na sledećoj stvari, na sedam pečata, i otkriva ih ovde, i stavlja to u novine, magazine; onda dolazi unutra i uzima Božije Anđele, tih sedam anđela sa sedam Poruka, i potvrđuje tačno ono što Biblija kaže; onda, za to vreme, ide gore i donosi unutra te pečate, te znake, bljeskove

zadnjeg vremena, i donosi to do ljudi i kazuje im šta je to, i sve o tome, Gospod radeći baš tamo pokazujući da je prisutan; i onda pravo dole kao ovoga jutra, dolazi gore i zahteva taj Znak na svakoj osobi. Onda vi ste moj narod. Vi ste oni koje volim, ovi i oni koji slušaju trake i tako dalje. Onda vi vidite u kakvo me očajanje to stavlja.

Očajanje. Znaci Njegovog dolaska bi trebali da bace svakog člana Hristovog Tela u očajanje sada, u vezi naših duša, u vezi našeg blagostanja ubuduće. Dakle, u čega ćemo biti ubrojani ukoliko zdoijemo ceo svet? Zašto mi živimo? Zašto vi radite? Zašto vi jedete? Zašto se vi borite? Da živite. Zašto vi živite? Da bi umrli. I vi niste podesni da živite dok ne budete podesni da umrete. To je istina.

I mi vidimo toliko mnogo čudesnih isceljenja, to bi trebalo da nas stavi u očajanje.

Da je taj mali dečak – Ja gledam u Gospodu Peckenpaugh sada? Jeli ovo Gospoda Peckenpaugh? Jeste li vi jedina koja je imala dečaka ovde, za nešto ili drugo? Zašto, ovde je žena koja sedi baš ovde i kojoj sam pričao. Upravo se dogodilo da sam gledao preko i video nju.

Sada, ako Bog može uraditi to za malog dečaka, to bi trebalo da vas baci u očajanje.

Čovek iz New Albany, on može biti ovde večeras. On je prijatelj mog brata Robertsona. On je doveo malog dečaka ovde. Mislim da je njegova žena imala rak i da je izlečena. I sada, mali dečak je dobio tešku astmu, tako da je upravo u teškom stanju. Sam mali prijatelj je skoro dobio rak u grlu. Vidite? I onda, on je doveo malog prijatelja (da, vidim u pozadini njegovu ruku podignutu gore, tamo nazad), i za njega je ovog jutra obavljena molitva. Vidite? Očajanje.

Kada je žena skoro umrla od raka, on je znao da Bog može da je izleči. Ako je Bog mogao izlečiti ženu, Bog bi mogao izlečiti i dečaka. To nas baca u stanje očajanja. Vidite? Vi morate doći, i kada ste očajni, onda Bog dolazi da vas sluša. Ali ako ste vi samo lenji, vi ne marite da li On to čini ili ne, dakle, onda je to drugačije. Vi kažete da vi brinete, ali potrebno je očajanje da bi se to postiglo.

Ja verujem da razlog što mi nemamo očajnje je taj što nedostaje ljubav, ljubav Božija. Ja mislim da ljubav Božija prouzrokuje očajanje. Ako je Bog u vama, Znak u vama, i vi vidite stanja vremena i ljude kako na takav način gaze u grehu, to će vas baciti u očajanje. Ja verujem da hoće.

Sada, Reč Božija jasno kaže (ako želite, zabeležite ovo) u Galaćanima 5 i 6, da vera radi pomoću ljubavi. Vidite? Vera radi pomoću ljubavi. I jedini način

Duha da promeni moju podređenost, da promeni moje srce, i da mi pokaže njenu bebu kako sedi tamo. To je poslalo Duha nazad. Rekao sam, “Čekaj minut. Čekaj minut. Donesi mi bebu.” Ona je došla ovde sa malom, vlažnom, nakvašenom, plavom i belom salvetom, i malom bebom koja je otprilike toliko vremena bila mrtva. Ona je pala sa raspećem u svojoj ruci i brojanicom da kaže tih nekoliko Zdravo Marija. Rekao sam joj, “Skloni to, to nije potrebno.”

I ona je došla blizu mene, i počela da uzvikuje, “Padre,” što znači “oče.”

Rekao sam, “Ne govori to. Ne govori. Da li veruješ?” I on joj je to rekao na Španskom, da li ona veruje?

“Da,” ona je verovala. On ju je pitao kako veruje. Odgovorila je, “Ako Bog može dati starom čoveku vid, On može i mojoj bebi dati život!” Amen! Očajanje je nju dovelo do toga, ne nešto za čega sam ja zaslužan. Ja sam samo video viziju. Rekao sam, “Gospode Isuse, video sam viziju male bebe. To bi mogla biti ova beba.” Od prilike u to vreme je ona počela da se rita nogama – počela da udara nogicama, da udara!

Rekao sam, “Odnosite je doktoru. Uzmite lekarski izveštaj da je beba umrla.” Doktor je napisao izveštaj: “Beba je ovoga jutra prestala da diše i srce je prestalo da joj kuca. To se dogodilo u mojoj kancelariji ovog jutra u 9 časova. Ona je umrla od dvostruke tuberkuloze.” O, beba večeras u Meskiku živi, koliko ja znam.

Zašto? U srcu mlade majke se javilo očajanje, plačući za svoje dete. Ona je videla kako Bog leči oči slepog čoveka i znala je da on može podići mrtvu bebu.

Očajanje! “Kada Me tražite svim svojim srcem, onda ću vas čuti.” Vidite?

Zakon i proroci su bili do Jovana. Od tada se propoveda Kraljevstvo Nebesko, i ljudi navaljuju da uđu u Njega. Vi ne stojite samo okolo i kažete, “Povuci me gore uhvativši me za kravatu, Gospode, gurni me unutra!” Vi navaljujete da uđete u to Kraljevstvo. Vi postajete očajni, to je stvar života i smrti.

Voleo bih kada bih imao vremena za drugu priču, o kojoj razmišljam baš sada, o devojci koja je krenula lošim putem, i kako je okrenula nove stranice i ostale stvari, dok nisam rekao, “Sestro ...”

Ona je ustala i rekla “Verujem da ću ozdraviti.”

Rekao sam, “Ne, ne! Ostani tamo.”

I onda, prva stvar koju ste vi mogli znati, ona je počela malo da se moli, i direktno je postajala sve glasnija i glasnija. I posle kratkog vremena pala je u očajanje i rekla je, “O, Bože, spasi me!”

Odgovorila je, “Moja beba je mrtva. Mrtva je od ovoga jutra. Moram ući tamo unutra.” I ona je dolazila, sa molitvenom kartom ili bez nje. I oni su tamo poređali od prilike tri stotine vratara. I ona bi otišla pravo pod njihove noge, i skočila bi pravo gore na vrh njihovih leđa, i trčala bi sa ovom mrtvom bebom, i pala bi dole među njih. Za nju to nije činilo nikakvu razliku, ona je pokušavala da dođe tamo. Ona je bila očajna. Bog je govorio njenom srcu da Bog Koji je mogao povratiti vid, može povratiti i život. O, moj! Ona je bila očajna. Nešto u njoj je gorelo.

O, bolesni narode, ako dopustite da to gori u vama, za nekoliko minuta pogledajte šta se događa, sa tom vrstom očajanja. Bog koji je mogao izlečiti ovog malog dečaka prošle noći, mogao je izlečiti tu gospođu od raka, izlečiti ovog čoveka, i uraditi ovo Gospodji Florence Nightingale, o, i desetinama hiljada njih, On koji – neosporan dokaz! Podižući mrtve, i lečeći bolesne, i sve ostalo. Ako je On Bog koji to može uraditi, On je Bog juče, On je Bog danas! Budite očajni, onda će nešto biti urađeno za vas.

Onda ona je nastavila da juri u očajanju. Rekao sam bratu Džek Muru, “Ona me ne poznaje. Ona me nikada nije videla. Ona ne zna ko je tamo gore na podijumu.” Ta mala Katolkinja nije mogla izgovoriti ni jednu Englesku reč, onda kako je mogla znati ko je to. Rekao sam, “Idi dole, moli se za bebu, i to će je zadovoljiti, i ona će otići.” Tamo je upravo bila konstantna rika. Ona bi skočila gore, i svi bi vikali. Ona bi potrčala pravo preko vrha njenih ramena i pala bi pravo dole među njih. Ona bi prišla nekoliko stopa, i onda bi oni pokušali da je vrate nazad; i ovde je ona došla upravo između njihovih nogu držeći ovu bebu, razljutivši vratare i sve ostale. To nije činilo nikakvu razliku, ona je stizala tamo gore. Ona je trebala da dođe tamo gore; to nije činilo nikakvu razliku, ona je išla da stigne tamo, da se propovednik moli za njenu bebu.

Sada, nije li to upravo priča slična priči o ženi *Sunamki*?

Samo što to nije bilo pre 3500 godina, već je to bilo pre tri hiljade godina, ili četiri hiljade. Vidite? Može se dogoditi ista stvar večeras. Kada se pojavi isto očajanje, to će baciti ljubav i veru tamo gore do fronta bitke da zahteva ono što vi želite, zato što je Božije obećanje da vi to možete imati. To je sasvim tačno.

Okrenuo sam se, ja, propovednik, evangelista ka tom mestu; Okrenuo sam se. Bilo mi je žao žene, ali nije bilo očajanja. Vidite? Krenuo sam i pomislio sam, “Dakle, brat Džek će se moliti za nju i to sređuje tu stvar.” Okrenuo sam se, i rekao, “Dok sam govorio, sada, vera...” Pogledao sam tamo napolje, i tamo je bila vizija. Video sam malu bebu kako sedi tamo, malu tamnoputu bebu Meksikanku koja nije još imala zube. Ona se smejala dok me je gledala, sedeći tamo napolju. Rekao sam, “Čekaj minut!” Njeno očajanje je dovelo Svetog

na koji vi možete imati veru, je da prvo imate ljubavi. Zato što, na kraju krajeva, vera je ljubavni poticaj. Poticaj, to je tačno ono što vera jeste. To je poticaj da se voli. Sada, ako vi nemate ljubavi, vi ne možete imati vere. Vidite?

Kako vi možete imati vere u vašu ženu ako je ne volite? To je *fileo*. Sada, kako sa *agapao* prema Bogu? Kako to može biti, ako vi ne volite Boga? Ako ste rekli da volite svoju ženu i nikada joj to niste rekli, i nikada niste seli dole uputili joj ljubav, izrazili joj ljubav, poljubili je, i rekli joj da je najbolja kuvarica u zemlji, i sve što znate, i kako je ona lepa, i koliko je vi volite; ako vi to ne uradite, ona to nikada neće znati. To je način. Ako je vi zaista volite, vi to izražavate.

Tako mi postupamo prema Bogu. Kada Ga mi volimo, govorimo mu to. Mi sednemo dole i obožavamo Ga, i proslavljamo Ga. Vidite, ljubav nas vodi to toga.

Sada, šta ako nešto treba da bude urađeno za vašu ženu? Zašto bi vas to bacilo u očajanje radi toga da to bude urađeno. Šta ako bi neko rekao da vaša žena ima rak? Šta ako bi neko rekao da vaša žena ima TB i da će brzo umreti? Ipak, vi biste uradili nešto. Vidite, to će vas baciti u očajanje.

Ista stvar je sa time. Mi moramo imati ljubavi pre nego što možemo imati veru. I vera, kada imamo istinsku ljubav, šta to čini? To gura našu veru napolje na bojno polje za Boga. Istinska Božanska ljubav prema Bogu i prema Njegovoj Reči i prema Njegovom narodu, će tamo napolje gurnuti veru. Ljubav upravo uzima zahvat vere. “To je sve, hajdemo.” I to ide napolje, zato što je to ono što ljubav čini.

U Jovanu 14:23, Isus kaže, “Ako Me čovek voli on će držati Moje Reči.” Sada vi ne možete držati Njegove Reči ukoliko nemate vere u ono što je On rekao. Tako vidite, ako on voli Boga, onda on drži Božiju Reč. Ako je On rekao, “Ja sam Gospod koji te leči,” on to veruje. Ljubav ga čini takvim da on to veruje, zato što ljubav dominira u svemu. “Iako govorim ljudskim i anđeoskim jezicima a nemam ljubavi, nisam ništa.” Vidite? “Iako imam veru da premeštam palnine a ljubavi nemam, to nije ništa.” Ljubav je iznad svega, zato što je Bog ljubav, Bog ljubavi. Sada, Da, gospodine! Isus je rekao, “Ako Me čovek voli, on će držati Moje Reči.”

Mi znamo da je istina da će Bog susresti očajnu dušu. Sada, mi svi to znamo. Ali obično je potrebno nešto da nas dovede do tog očaja, do očajanja. Potrebno je nešto što će učiniti to.

Mi nalazimo u Jakovu 5:15 da Biblija kaže da uspešna, vatrena – to je očajanje – uspešna, vatrena molitva pravednog čoveka mnogo koristi. Kada

pravedan čovek, dobar čovek, dođe u patnju, svaki – (mislim “putovanje” je bolja reč. Patnja ili putovanje, ili jedno ili drugo kako vi želite da to nazovete.) Ali kada duša dođe u očajanje u patnji, efektivna vatrena molitva čoveka koji može pokazati Znak, čini nešto. Vidite?

Pazite šta Biblija takođe kaže ovde u Jakovu 5:16 o priznanju naših grešaka (ispravljanju, obnavljanju radi toga). “Ispovedajte jedni drugima svoje grehe.” Molite ljude da se mole za vas, priznajući vaše grehe jedni drugima i moleći se jedni za druge. Tu ste vi. Sa ljubavlju – ljubav u koju imam pouzdanja – Ja mogu tebi priznati moje greške. Ti meni možeš priznati tvoje greške, i ja te dovoljno dobro volim da ću se moliti za tebe i ti ćeš se moliti za mene; i mi ćemo ostati sa time sa efektivnom, vatrenom molitvom dok ne dobijemo odgovor. To je očajanje. To je ono što mi treba da imamo sve vreme.

Uzmimo neke Biblijske primere za to, šta se dogodilo, sada, za od prilike drugih petnaest minuta, ako je Gospod voljan.

Jakob, on je bio čovek. On je bio prva vrsta bezbrižnog dečaka. On je u svom vlastitom umu mislio da je znao da prvorodstvo znači njemu sve, i on nije mario kako bi to trebao da dobije, upravo toliko dugo dok to nije dobio. I pošto je to dobio, mislio je da je sve u redu zato što je imao prvorodstvo. On je mislio da je ta stvar dovedena u red. Otišao je do svog brata kada je on bio gladan, dolazeći sa polja sa stokom pošto je radio i lovio jelene. I njegov brat, njemu je bio potreban veliki lonac guste čorbe, divljeg graška i takvih stvari skupa. To je moglo biti kao nešto što veoma dovodi u iskušenje, kada je čovek gladan, pošto je radio ceo dan. I njegov brat je rekao, “ja ću se upravo onesvestiti. Daj mi malo od ovoga.”

I on je rekao, “Dobro sada, ako mi se zakuneš da ću dobiti prvorodstvo.” Vidite? On nije mario kako je to uradio, upravo toliko dok to nije dobio. I pomislio je kada je dobio prvorodstvo, da je tu stvar doveo u red.

Pentakoste, tu si ti pogrešio! Mislio si da zato što si rođen od Duha, rođen od Duha Božijeg, prvorodstvo, da je ono tu stvar dovelo u red. Ali to je samo započelo tu stvar. Sećate se u poruci čuj Njega, kako je to dete, pošto je bilo rođeno u porodici, kako je postalo sin. Ono je imalo pravo na prvorodstvo, ali je to trebalo da bude dokazano, obučeno dete. I onda, ako ono nije dokazalo da je poslušno dete očevoj volji, onda ono nije postalo naslednik. To nije nasledilo ništa, ipak je to bio sin. Ali on ne bi nasledio ništa da nije bio zainteresovan za posao svog oca.

I tako, kada je Sveti Duh pao na Pentakostalni narod i oni su počeli da ponovo obnavljaju darove i stvari koje su bile u crkvi, mislili su da zato što su bili rođeni u Duhu, da je to sredilo tu stvar. Ali vidite, tu je postavljanje sina. I

je pronašao malu ženu i rekao joj da je njeno tečenje krvi prestalo. Očajanje je nju dovelo do toga.

Očajanje je bilo to koje je dovelo Kraljicu Juga. Ona je čula da je dar lečenja delovao kroz Solomona. Očajanje je nju dovelo do toga.

Očajno! Oni su bili ljudska bića, kao vi, kao mi. Oni se nimalo nisu razlikovali od tebe i mene. Oni su imali pet čula. Oni su jeli, pili, i tako dalje, kao što to radimo i mi; oni su živeli i umirali. Oni su bili ljudska bića.

To je nju dovelo u takvo očajanje da je ona uzela deo njenog kraljevstva. To je nju dovelo do mesta gde ona nije mislila o Jišmaelcima koji bi je mogli opljačkati u pustinji, ili na devedeset dana koji su joj potrebni da jaše na kamili pustinjom Saharom. Očajanje, ona je u svakom slučaju išla na taj put. I kada je stigla tamo, tamo nije bilo ničega što se moglo sakriti od Solomona, ali on joj je rekao stvari koje je ona želela da zna. Očajanje! Isus je rekao da će ona ustati na dan suda sa ovom generacijom i osuditi to, zato što je ovde veći od Solomona. Očajanje.

Na završetku mogu reći ovo: Nedavno sam dole u Meksiku video nešto očajno. Upravo sam došao do podijuma u veliku arenu, i ljudi su tog jutra bili tamo od 9 sati, i bilo je skoro 10 sati te večeri. Stari slepac, predhodno veče, totalno slep već trideset godina, primio je svoj vid, i išao je tog dana oko grada svedočeći. Stara gomila odeće je ležala, možda trideset ili četrdeset jardi dužine i možda toliko visoko, upravo su to bili stari šalovi. Tamo je bilo možda čerdeset ili pedeset hiljada ljudi. I stari šeširi i šalovi. Kome su oni pripadali, predpostavljam da bi oni trebali to da međusobno odluče. I padala je kiša.

I oni su mi spustili dole konopac preko zida, i popeo sam se na podijum. Propovednik, čovek koji sedi ovde, on i njegova ćerka, su došli dole iz Mičigena pre nekoliko minuta, i pričali su o bratu Armentu. Mi se sećamo njega ovde. On je na putevima slave večeras. Brat Arment je bio tamo, i skinuo je svoj kaput, i stajao je na kiši, i dao ga je bratu Džek Muru da ga obuče, zato što je Džek drhtao. Južnjak se skoro smrzao na toj hladnoj kiši tamo u Meksiku. I on je stajao tamo.

I Bili Pol mi je prišao (moj sin), i rekao je, “Tata, imaćeš nešto da uradiš. Tu je jedna mala Meksikanka sa mrtvom bebom koja je umrla ovog jutra. Nisam imao dovoljno vratara da je zadrže van molitvenog reda.” Ako je polaganje ruku na tog slepca njemu vratilo vid, polaganje ruku na njenu mrtvu bebu će joj povratiti život. Ona je bila Katolik, i oni je nisu mogli sprečiti da dođe u molitveni red. I brat Espinoza i ostali su joj rekli, “Nemamo više molitvenih karata, moraćeš da čekaš do sledeće večeri.

traku. Vidite? Sada, ona tvrdi da je bila mrtva; Ja ne znam. Oni su mi rekli, “Tamo je mrtva žena koju nose u molitveni red.” I kada su ženu doneli, njeno telo je bilo beživotno. I kada su je oni doneli tamo gore, došla je Reč Gospodnja; i ja sam otišao i položio ruke na nju, i ona je ustala i otišla kući hodajući. Ovo je bilo, rekao bih, sigurno, pre od prilike osamnaest godina, i ona je sada zaista zdrava i srčana. Ona će biti u Tusonu da se sretne sa mnom kada dođem tamo. Očajanje! “Tako umrem na putu, ipak me odvedi tamo dole. On je izlečio druge, izlečiće i mene.” Ona je to želela.

Neka naša srca budu ispunjena ljubavlju u ovom danu, i neka budu čestita, i u očajanju. Možda će još malo biti kasno.

Jairu je jednom mala ćerka umirala. On je bio ivični vernik. On je verovao u Isusa, ali se plašio da to prizna, jer bi ga tada izbacili iz sinagoge. Ali jednog jutra je došao doktor i rekao, “Ona sada umire.” Očajanje se pojavilo. On to nije mogao podneti, u svojoj poziciji, da bude viđen kako je sa Isusom od Nazareta, zato što bi tada izgubio svoju poziciju sveštenika. Ali kažem vam, kada je došlo nešto što je hitno, to ga je bacilo u očajanje. Mogu ga videti kako se bori za svoj mali propovednički kaput i šešir, i kako to oblači na sebe. I ovde on dolazi dole kroz, masu ljudi guranjući se, tamo gde je bila žena koja je upravo dotakla njegove haljine, i tako dalje; i svi oni su klicali. Ali on je ušao unutra i rekao, “Učitelju, moja mala devojčica leži na samrti. Učitelju, Učitelju, moja mala devojčica leži na samrti, i ako bi hteo samo da dođeš i položiš Svoje ruke na nju, ona će tada živeti.” O, moj! Očajanje vas čini da ponekad kažete neke stvari, čini vas da uradite određene stvari, i stavlja vas u akciju. Njegova ćerka je bila spašena njegovim očajanjem.

Budimo očajni, kao mala žena sa bolešću tečenja krvi. Biblija kaže da je ona potrošila sav svoj novac na lekare, i ipak joj nisu mogli pomoći. Ta bolest je kod nje počela u vreme njene menopauze, i krv joj je isticala, i nije prestajala da teče. Oni su verovatno prodali imanje, mule, konje, i bilo šta drugo; i ništa joj nije moglo pomoći. I sveštenik joj je rekao da nikada nigde ne ide u takvom stanju. Ali jednog jutra ona je pogledala dole. Ona je živela gore na obali, tamo gore gde je bila farma, i videla je veliku masu ljudi kako se skupljaju oko nekog čoveka tamo dole, i rekla je, “Ko je to?”

Oni su odgovorili, “To je Isus od Nazareta.”

Došlo je očajanje. Ona je rekla, “Ja sam na neki način beznačajna osoba, ali ako samo dotaknem rub Njegove haljine, ozdraviću.” I ona je prošla pored svake kritike i svega ostalog. Ali kada je došla do mesta gde je On bio, dotakla je Njegovu haljinu u očajanju. I kada je to uradila, On se okrenuo i rekao, “Ko Me je dotakao?” I niko od onih koji su bili oko Njega nije odgovorio potvrdno. Ali On je gledao okolo. On je posedovao veliki dar Božiji. On je bio Bog; I On

pošto je ovaj sin dokazao da je pravi sin, onda je on doveden do jednog mesta, i onda je bio postavljen. Njegove odore su bile izmenjene, i onda je tu bilo postavljanje sina tako da je on postao naslednik svega onoga što je otac imao.

Bog je uradio isto Svom Sinu na Planini Preobraženja. On je bio osenčen oblakom i bio je preobražen, i Njegove haljine su sijale kao sunce, i glas je rekao, “Ovo je Moj Voljeni Sin u kome mi je volja da se nastanim. Mojsije i zakon su zatajili, i ovo je On. Njega slušajte.” Njemu je bilo ugodno. Vidite?

Sada Jakov je mislio da je sve ostvareno zato što je imao prvorodstvo. Tako je uradio pentakostalni narod, i oni su počeli da se organizuju, jedinovci, trojičari, i trinitarijanci, i sve vrste organizacija. I komešanje i povlačenje među njima je dokazalo da Znak nije bio pokazivan. Zloba, zavist, nesloga – vidite? Ali to je ono dokle je to sve stiglo.

Sada, vidite, Jakov je mislio isto. Ali jedne noći u strahu za svoj vlastiti život, obuzelo ga je očajanje. Kada je pomislio: “Upravo pređi tamo preko reke, moj brat čeka da me ubije. On će to uraditi. “Vidite, prvorodstvo koje je on sam dobio je bilo ono što je trebalo da prouzrokuje njegovu smrt. I ponekad sama stvar koju ste vi primili kao Svetog Duha, i nanovo ste rođeni od Duha, ako ne gledate, ista stvar će vas na kraju osuditi. To je tačno. Same vode koje su spasile Nou, osudile su svet. Stvar koju biste vi nazvali fanatizmom bi mogla biti sama stvar koja vas osuđuje na kraju puta.

Sada Jakov je znao da se njegov život približava kraju. On je imao glasnika koji je došao da mu kaže da je njegov brat sa četiri stotine naoružanih ljudi krenuo da se sretne sa njim. On je znao da je on na svom putu. Obuzeo ga je strah. On je poslao napred čoveka sa šest bikova, i stokom, i ovcama da traži primirje sa Ezavom. Onda posle toga, on je počeo da formira drugu grupu sa drugim teretom. Onda je on započeo da formira drugu grupu sa drugim teretom, pokušavajući prvo da se sretne sa njime, da pokuša da obuzda njegov bes. Onda je počeo da razmišlja, “To ga neće zaustaviti, zato što je on verovatno bogatiji od mene. Njemu to ne treba.” Onda je on uzeo njegove žene i njegovu malu decu i poslao ih preko, da bi Ezav video tu malu decu i njegove žene. I sigurno sve njegove male lepotane i nećake on sigurno ne bi ubio. Onda je on još uvek osećao da to ne bi mogao uraditi. Bog zna kako da pridobije čoveka. Jakov je prešao potok. Tamo je on kleknuo na svoja kolena. Znao, on je pre toga bio neka vrsta malog nadri advokata. Oprostite na izrazu, ali neka vrsta malog *Jakova*. *Jakov* znači “varalica,” i to je ono što je on bio. Ali bilo je nešto što se njemu tamo u očajanju dogodilo, tamo kada je smrt stala pred njega.

Može ovde biti muškaraca i žena koji tu sede večeras pred kojima upravo stoji smrt. I jedini način na koji ćete vi ikada biti sposobni da postignete ono

što želite, je da dođete u očajanje. “Ja to moram imati večeras. Ja moram to sada dobiti, ili ja sam gotov. Sutra je prekasno, ja moram to imati sada.” Kada se molite za krštenje Svetim Duhom, Znak, nemojte reći, “Dakle, sada ću otići gore i pokušati. Gospode, malo sam umoran.” O milosti, ostanite u svom sedištu! Nemojte čak napraviti ni jedan pokušaj. Ako dođete i kažete, “Proći ću kroz molitveni red. Staviti ulje na svoju glavu; Videću da li mi to čini bilo kakvog dobra,” vi također možete sesti tamo gde ste dok ne stignete do tog mesta. Dok cela crkva ne dođe do mesta gde bi bila između smrti i života, i vi treba da to imate sada ili da poginete, Bog se neće pokrenuti na scenu. Potrebno je očajanje da bi dovelo Boga na scenu.

Jakov je plakao kao nikada ranije. On je očajno pozivao dok nije dobio zahvat Boga; i kada je to dobio, on se nije rvaio petnaest minuta. On se rvaio da Njega zadrži u svojoj duši celu noć, i još uvek je on znao da nije imao blagoslov; i bio je u stanju da nastavi dok blagoslov nije došao. On se očajno rvaio dok blagoslov nije došao, dok Bog nije došao na scenu. I onda u očajanju, “neću pustiti da Ti odeš,” kada je počeo da oseća da na njega dolazi blagoslov. Mnogi ljudi kažu, “Slava Bogu, ja to sada imam.” Tu ste vi prevareni. Da!

Neko kaže, “O, upravo se toliko dobro osećam, brate Branham. Otišao sam tamo dole i molio se. O, drhtavica me je zahvatila.” To bi mogao biti Bog. “Video sam veliko svetlo preda mnom.” To bi još uvek mogao biti Bog, ali to nije ono o čemu ja pričam.

Biblija kaže u Hebrejima, 6 – ta glava, “Kiša pada na pravedne i na nepravedne,” (upravo isto). Sada, vi uzimate pšenicu i uzimate korov i stavljate ih na polje. I kiša je ustvari poslata radi pšenice. Ali kiša pada na korov isto kao što pada na pšenicu. I korov je upravo toliko srećan zbog kiše kao i pšenica, i to je ista kiša. Sam Sveti Duh može pasti na nevernika i učiniti da on deluje upravo tačno onako kako deluje vernik, ali po njihovim plodovima ćete ih poznati. To je ono o čemu ja govorim; to je Znak.

I Jakov, u očajanju, je rekao, “Znam, osetio sam te, Ti si ovde sa mnom, ali ja Te neću pustiti da odeš.” Neko vidi da je to lepo, i pri prvoj maloj senzaciji oni ustaju i skaču gore dole, i trče u prolazu između sedišta, i kažu, “Ja To imam, ja imam Svetog Duha, Ja Ga imam.” O ne – uh, uh – ne! Jakov je stajao tamo dok se nije dogodilo nešto što ga je navelo da drugačije hoda, što ga je načinilo drugačijom osobom, zato što je stajao tamo dok se to nije dogodilo. Biblija kaže da je on nastavio dok nije pobedio. Kako čovek može pobediti Boga? Ali vi to možete uraditi. Vi to možete uraditi. Čovek može pobediti Boga.

Jednom je postojao čovek po imenu Ezekija, kome je prorok rekao, “TAKO KAŽE GOSPOD, ti ćeš umreti.” Ezekija je okrenuo svoje lice k zidu, i u

pozicije u svom umu ili pravi način mišljenja, da me kritikuju zato što sam stavio tu sliku u novine.

I onda, kada je doktor rekao da se ona ne može pokrenuti, i ona je znala da nameravam da posetim Englesku, oni su trebali da je stave na nosila, i da je odnesu na avion, i da je dopreme do Londona, Engleska, i da pošalju napolje do aviona gardu pre nego što ode do Bakimgamske Palate. Oni su tamo napolje poslali gardu za mene da dođem i da se molim za nju. I ona je bila otišla toliko daleko u bolesti da čak nije mogla govoriti sa mnom. Oni su morali da podignu njenu ruku i da je stave na moju.

Znate kako je u Londonu, neki od vas vojnika ste bili tamo. Tamo je uvek magla. I ja sam klekao tamo dole pored prozora, i suze su mi tekle. Upravo ne znam koliko je ona čak imala vlage od koje bi mogle nastati suze. Ona je bila samo sama kost i koža.; i njene noge ovde gore kod bedara nisu bile od prilike preko, tako mi je izgledalo, preko dva inča, ili tri inča. Njene vene su kolabirale. Kako je ona živela, ja ne znam. Videli ste njenu sliku koja je kasnije bila uzeta. Klekao sam pored njenog kreveta. Sada, ona je bila očajna. Bilo da sam mogao doći ili ne, oni su svakako nameravali da je donesu.

I kada sam kleknuo tamo dole, moje srce unutar mene je krvarilo, odgovarajući na veru tog malog sirotog umirućeg stvorenja. I molio sam se od sveg srca. I kada sam počeo da se molim, mala grlica je doletela na prozor i počela da hoda gore dole, gugućući. Pomislio sam da je to bio kućni ljubimac. Nisam bio u Engleskoj duže od jednog časa, i upravo sam došao tamo dole sa aerodroma. I pomislio sam da je to kućni ljubimac, i kada sam ustao i rekao, “Amen,” grlica je odletela. I počeo sam da pitam braću, da li su čuli goluba? Oni su pričali o tome. I kada sam počeo da govorim, “Da li ste to videli? Šta je taj golub značio?” došlo je, “TAKO KAŽE GOSPOD: ti ćeš živeti i nećeš umreti.” I ona živi danas. Zašto? Očajanje! Očajanje je dovelo ženu do toga da zauzme takav stav, da živi ili da umre. Očajanje je dovelo do toga da je ona stigla tamo u isto vreme kada i ja. I znak je došao od Boga, On je poslao goluba da da TAKO KAŽE GOSPOD. Ona je bila očajna.

Kada je sestra Waldrop iz Feniksa, Arizona, dolazila do trotoara na moj prvi skup, mladi lekar i njen muž su je nosili. Imala je rak na srcu! Ona je odlučila da pokuša da dođe tamo na skup, ali ona je bila u toliko lošem stanju da više nije mogla disati, krv joj je tekla kroz srce na mestu gde je rak izjeo srce. Sada, rak na srcu! To se desilo od prilike pre osamaest, devetnaest godina, možda dvadeset – 1947 godine.

Sada, ona je rekla svom mužu i mladom lekaru, “Iako umrem u ovom redu, odnesite me tamo gore.” Očajanje! Ona je izgubila svest. Ne mislim da je bila mrtva; ona kaže da je bila mrtva. Sada, možda je bila. Ona će možda čuti ovu

početka, ali mi imamo nekoga koji stoji sada sa snažnom rukom i koji nas može dohvatiti i podići gore iznad vode.

Ako ste pogrešili, ako je neka žena pogrešila, ako su neki dečak ili devojčica pogrešili, nemojte potonuti. Uzviknite u očajanju, “Gospode, spasi me ili ću poginuti!” Budite očajni zbog toga! Bog će vas čuti. On uvek čuje očajnu dušu. To je ono što pokušavam da vam kažem.

Naš dragi Gospod Isus Sam, na terenu najveće svetske bitke, u Getsemanskom vrtu, povikao je u očajanju. Da li On treba da uzme grehe sveta ili treba da ostane na zemlji sa svojim voljenim učenicima, što je On želeo da uradi. Ali gledajte Njegovu poniznost dok se On ponizio! “Ne Moja volja, već neka bude Tvoja volja.” On je Sebe ponizio pred Božijom Rečju, obećanom Rečju koju je dao Bog sa neba. Pazite, onda je On otišao malo dalje; i ako je on otišao malo dalje, koliko više mi treba da idemo malo dalje. Vidite? I pazite, Biblija ovde u Luki kaže da se On revnosno molio. brate, sestro, ako je Isus morao da se moli revnosno, koliko više mi treba da se revnosno molimo. Ako je Hrist, Bog Nebeski postao telo, i trebao da se moli revnosno, onda koliko više moramo mi da se molimo revnosno, mi grešnici koji smo spašeni milošću? Ako je odluka bacila Sina Božijeg u očajanje, šta će ona uraditi tebi i meni? Mi moramo očajno uskliknuti.

Bog je u ovim poslednjim danima manifestovao Sebe nama Svojim znacima i silom, tako da bi nas to načinilo očajnim.

To je tačno. I Njegova volja da nas leči i da nas spase treba da nas baci u očajanje da dobijemo taj Kamen isceljenja. To je tačno.

Pogledajte. Florence Nightingale, pra-praunuka ili rođaka kasne Florence Nightingale koja je osnovala Crveni Krst, je bila u očajanju. Videli ste njenu sliku u knjizi, ona je bila teška od prilike trideset funti, rak ju je izjeo. Oni su je doneli iz Afrike u London, Engleska. I tamo je ona došla u očajanje. Brat Bosworth joj je odgovorio na pismo i rekao, “Mi ne možemo doći u Afriku.”

Ona je upravo ponovo pisala, medicinska sestra joj je pisala, i rekla je, “ne mogu da se pokrenem. Ja to ne mogu uraditi.” Poslala je sliku. Videli ste sliku. Samo mi smo mogli da stavimo mali komad preko toga. Ona je imala samo malu vrpcu oko sebe. Mislio sam možda je neko, kada je ta slika stavljena u knjigu, mogao kritikovati to zato što je njeno telo tamo bilo toliko razgoličeno, i mi smo stavili malu krpicu preko jednog dela njenog tela. Ona je upravo imala malu krpicu ili peškir koji je prekrivao njena bedra, ali tamo gore nije bilo ničega. Ali mi smo mislili da ćemo staviti mali komad papira tamo na to i fotografisati to ponovo. To sprečava ljude, koji koji nemaju pravu vrstu

očajanju je zaplakao, “Gospode, razmotri me. Hodao sam pred Tobom sa savršenim srcem, i potrebno mi je još petnaest godina,” pošto mu je Bog rekao da će umreti. Ipak je to bilo očajanje. On je gorko plakao u očajanju.

Jakov je stajao tamo dok nije došao blagoslov i promenio njegovo ime od “varalica” u “princ sa Bogom.” Čak je nacija dobila njegovo ime. Da, gospodine! Šta je to bilo? Rezultati su došli zato što je on postao očajan zbog toga. I sledećeg dana kada je on sreo Ezava, nije mu bila potrebna nikakva garda. On je izašao prvaio napolje i sreo se sa njime. (Vidite?) Zašto? On je bio u očajanju dok nije dobio uverenje. I vi postajete očajni dok ne dobijete uverenje. Ako ne dobijete, nemojte čak ni dolaziti da se za vas obavi molitva. Nemojte čak ni krenuti prema oltaru. Čekajte dok to za vas ne bude između života i smrti, onda će se nešto dogoditi. Sigurno! To je stvar očajanja.

Ruta je jednom postala očajna kada je stajala pored Noami. Da li je ona trebala da ide nazad do svog naroda, do svih koje je volela, do svih koje je proslavljala, do njenih bogova i njenog naroda, ili bi ona ostala verna Noami? Šta ona mora uraditi? I ona je došla u očajanje i povikala, “Gde ti ideš, ja ću ići tamo; gde ti živiš, ja ću tamo živeti; gde ti umreš, ja ću tamo umreti; gde ti budeš sahranjena, ja ću tamo biti sahranjena; i tvoj Bog će biti moj Bog.” Tu ste vi! Očajna. Bog je nju blagoslovio, dao joj sina, Obeda. Obed je rodio Jesse-a. Kroz Jesse-a je došao Isus. Sve zbog očajanja!

Kao mala bludnica Rahaba, tako je ona bila očajna. Ona je znala da je smrt pred njom. Ona je bila pod sudom, i postala je očajna i rekla je, “Sakriću tvoje špijune, uradiću nešto; samo se zakuni svojim Bogom da će poštediti moju kuću.” Tu ste vi.

On je rekao, “Ako uzmeš ovaj znak, ona će ostati.”

Eliezer je postao očajan kada je na njega stvaljena odgovornost da ide i pronađe nevestu za Izaka. Eliezer iz Damaska je bio veliki čovek. Njega je Abraham obožavao, i imao je u njega poverenje poslaviši ga da ide i da pronađe nevestu, pravi tip neveste, za svog sina, Izaka. Kroz to bi bio doveden Hrist.

Sada, Eliezer, budući duhovan čovek, je znao šta to znači. Prava vrsta žene je trebala da bude žena tog čoveka. Ili kako bi je on izabrao? U času njegovog očajanja, kada je stigao u grad, molio se i rekao, “Gospode Bože...!” To je stvar. Kada postanete očajni, idite da se molite. “Gospode Bože, dopusti da prva devica, koja dođe da napoji kamile vodom i koja mi da da pijem bude ona koju tražim.” On se molio u času njegovog očajanja.

Rebeka, lepa devica, došla je i napojila kamile. I onda je on rekao, “Nemoj me nikako zadržavati.” Ona je trebala da dođe do trenutka kada je trebala da

odluči da li će ići. Ona je bila tip Neveste. Da li će ona ići i oženiti se sa čovekom koga čak nikada nije ni videla? Sada, to je velika stvar. Ona ga čak nikada nije ni videla, ona je samo čula za njega od njegovog slugu. To je tip Neveste. Vi nikada niste videli Hrista, ali ste čuli od Njegovih slugu ko je On. Vi prodajete sve, napuštate svoj dom, sve što je za to potrebno, da biste otišli i pronašli Njega.

Sada pazite! I ona je donela odluku – tip Neveste – napustila je njen denominacijski dom (vidite?) da bi otišla.

Jona, bačen preko palube u vremenu oluje, je bio na dnu mora u truhu kita. Nade da će preživeti su išezle. Ali dogodilo se da mu je palo na pamet da je Solomon prilikom posvećenja Hrama rekao, “Gospode, ako ljudi bilo gde budu u nevolji i okrenu se k ovom hramu i budu se molili, onda slušaj.” I okrećući se u truhu kita, odlučio je da ode negde i klekne na svoja kolena, zamišljam, sa izbljucima ribe svuda na njemu. Tu se on molio u očajanju. I u toj situaciji očajanja (u truhu kita je imao samo nekoliko udisaja kiseonika), sa tih nekoliko udisaja koje je on uvlačio, možda nije znao na kom je putu; ali je rekao, “Gospode, verujem da gledam gore prema Tvom hramu.” I kada je imao samo nekoliko udisaja dok je išao, i u očajanju se molio pod tim okolnostima. To nikada ranije nije bilo urađeno, ali on je bio očajan. On se molio, i Bog ga je održao živog tri dana i tri noći, i oslobodio ga kod mesta gde je trebao da da svoju poruku. Očajanje!

Ana iz Biblije je bila neplodna žena. Ona je želela sina, i počela je da posti za njega. I postila je i molila se dok čak sveštenici u hramu nisu pomislili da je pijana. Ona je bila u takvom očajanju. Ostale žene su gledale koju vrstu šešira su ostale nosile, znate kako to ide, i jedan drugi videći koju vrstu odeće su oni obukli, i pričajući o stvarima koje su se dešavale na farmi, ali ne Ana: ona je zakoračila pravo kroz celu masu i otišla do oltara. Ona je postila. Želela je da njen ukor bude odstranjen. Kakva je razlika danas. Skoro je ukor imati dete. Onda je to bio ukor nemati dete. I ona je klekla na svoja kolena, i uopšte nije primetila dostojanstvo hrama. Ona uopšte nije primetila dostojanstvo sveštenika dok je on izašao napolje. Ona je bila u nevolji tako da su joj suze tekle niz obraze, i plakala je u očajanju, “O, Gospode Bože, daj mi sina. Daj mi sina.”

I pazite, ona nije bila sebična. Kada je Bog nju čuo, i odgovorio na njenu molitvu, i dao joj sina, ona ga je vratila nazad Bogu. I zato što je bila voljna da ne bude sebična pošto je Bog odgovorio na njenu molitvu, On joj je dao proroka. O, to je bio jedan ekstra blagoslov. O, On je pun blagoslova, tih malih ekstra stvari koje daruje. Ne samo sina, već proroka, i tamo u Izraelu nije bila otvorena vizija za mnogo, mnogo godina, Samuel, prvi prorok za mnogo,

To je bilo dovoljno. Očajanje. Kada očajanje treba da primi nešto, taj najbolji mali dodir, vera to zgrabi. Vidite? On nije rekao, “Sada, čekaj minut, čekaj minut, ostani tamo; dopusti mi da li sada mogu videti. Ja upošte nisam video svoje ruke mnogo godina. Pogledajmo da li ih ja mogu videti. Ja još uvek ništa ne vidim.”

Kada je Isus rekao, “Tvoja vera te je spasila,” to je bilo dovoljno. To je sve što je on želeo.

Očajanje poziva na podređenost, i kada dođe ta podređenost, nije važno koliko je ona slaba, kada je ona primljena, baš tada se to veruje, zato vera zahvata onda kada očajanje pogura to. Vidite? Ljubav koja se nalazi u tome se meša sa time i dovodi to do toga. Očajanje to čini.

Slepi Bartimej je brzo uhvatio viziju.

Petar je jedne noći na moru bio sav uzbuđen kada je došao u očajanje. On je počeo da uzvikuje, “Nešto nije u redu. Vidim duha kako mi prilazi!” Čamac samo što nije potonuo. On je rekao, “Ako si to Ti, Gospode, naredi da ja priđem k Tebi po vodi.” I on je zakoračio napolje iz čamca i počeo da hoda; i uplašio se kada je počeo da hoda, i počeo je da tone i, očajanje, iako nije pogrešno ako neko pokuša da sledi Božije zapovesti. Nadam se da crkva to shvata. Čovek je radio ono što mu je Bog zapovedio da radi.

Sada, vi hrišćani večeras, vi ste u liniji dužnosti, pokušavajući da sledite vodstvo Svetog Duha; i rak vas zgrabi, ili vas smrt zgrabi zbog raka, tuberkuloze, bilo šta da je to, to je u liniji dužnosti. Vi tada imate upravo isto što je imao Petar.

“Gospode, spasi me ili ću poginuti.” On je pozivao u očajanju, i ruka se ispružila i pridržala ga. Vi treba da pozovete isto Ime. Ali on je povikao, “Spasi me Gospode!”

On je čuo moj očajni poziv,

Podigao me iz vode, sada sam siguran.

Vidite?

To je to, kada povičete!

Možda ova žena, majka, bilo šta da je ona bila njenom malom sinu, ili unuku, ili nećaku, bilo šta da je ona bila, povikala je u očajanju. Bog je to čuo.

Onda mi nalazimo da ga je Bog čuo onda kada je on tonuo. U liniji dužnosti on je počeo da tone. On je pogrešio. Nije važno ako vi pogrešite, to nema ničega zajedničkog sa time. Mi svi grešimo. Mi smo u grešci od samog

Slepi Bartimej, sedeći tamo napolju kod kapije, mislio je da je Isus hteo da prođe pored njega, taj slepi prošnjak za milostinju. Prva stvar koju je on znao, čuo je buku; Isus je prolazio tuda. On je rekao, “Ko to prolazi?” Neko ga je gurnuo dole. On je rekao, “Molim vas, neko, ko prolazi tuda?”

Neko od njih, možda mala ljubazna žena koja je bila Isuova pristalica, mu je rekla, “Gospodine, zar ne znaš ko je taj koji prolazi?”

“Ne, čujem neke od njih kako kažu, ‘Tamo je celo groblje puno mrtvih ljudi ovde gore. Ako podižeš mrtve, onda idi i podigni njih.’ To je bogohulnik ili neko sličan?”

“Ne! Jesi li ikada čuo za tog Proroka iz Galileje, tog mladog Proroka zvanog Isus iz Nazareta?”

“Ne” .

“Dobro, znaš, u Bibliji piše u našim svicima da će Sin Davidov biti podignut da sedne na tron. To je On.”

“Je li to On? Je li to On? I On prolazi!” Očajanje ga je dovelo do toga da viče, “O, Isuse, Ti Sine Davidov, smiluj mi se!”

Nemoj proći pored mene, O blagi Spasitelju,

Čuj moj skromni uzvik;

Dok pozivaš druge,

Nemoj proći pored mene.

“O, Isuse.”

Neki od njih su rekli, “Ućuti, praviš suviše veliku buku!”

Ali on je bio očajan. Da je On prošao on možda nikada više ne bi imao drugu priliku. Takođe možda ne bismo imali ni mi. Ovo bi mogla biti poslednja noć. On je u očajanju uzviknuo, “O, Isuse!” Nije važno ko mu je rekao da stane, on je uzviknuo upravo toliko glasnije. Kada su mu oni rekli da ućuti, to ga je navelo da bude glasnjiji. On je bio očajan. Niko ga nije mogao zaustaviti. “Ti Sine Davidov, imaj milosti prema meni.” I on je uzviknuo u očajanju!

I Sin Božiji sa gresima sveta na Svojim ramenima, idući za Jerusalim da tamo bude ponuđen kao žrtva za celi svet, stao je u Svojim tragovima. Očajanje, očajni krik je zaustavio Sina Božijega. On je rekao, “Šta želiš da uradim za tebe?” O!

On je odgovorio, “Gospode, da progledam.”

Isus je rekao, “Idi svojim putem, tvoja vera te spašava.”

mnogo godina, zato što je majka pala u očajanje da ne može da ima dece i prošle su joj godine plodnosti, imala je možda šezdeset, ili sedamdeset godina. I ona se molila u očajanju. Ona je morala imati ovo dete. Šta je to bilo? Bog joj je govorio, bez sumnje.

Vi ne možete biti očajni dok vam Bog ne progovori. O, Crkvo, podigni se i protresi se! Uštini svoju savest, probudi sebe u ovome času! Mi moramo biti očajni ili poginuti! Postoji nešto što dolazi od Gospoda! Ja znam da je to TAKO KAŽE GOSPOD. Dolazi nešto, i bolje da smo postali očajni. To je stvar života ili smrti. To će proći kroz nas i mi to nećemo videti.

Zato što ona nije bila sebična, bio joj je dat prorok.

Žena Sunamka je imala malog dečaka kojem je prorok govorio Reč Gospodnju, iako je ona bila stara a takođe je bio star i njen muž. Oni nisu imali dece, ali ona je bila ljubazna prema tom proroku. I ona je znala da je on bio Božiji čovek. Ona je uvidela da je on dostojan poštovanja, pravi čovek. On je došao u kuću, njen muž nije bio tamo ni bilo ko drugi. On je bio sveti čovek. Oni su mogli videti da je on bio osoba koja je dostojna poštovanja. Ona je videla kako on čini znake i čudesa; ona je čula kako on govori o stvarima koje su se dogodile. On je bio dostojan poštovanja, sveti čovek. Ona je rekla svom mužu, “Uviđam da je ovaj čovek koji stoji sa nama sveti čovek.” Dama kuće, ona je znala da je on sveti čovek; i ona je za njega tamo napolju izgradila malu kuću, tako da on ne bude ometan. On je mogao doći onda kada je to želeo i tako dalje. Ona je stavila tamo napolje mali krevet, i krčag vode, i tako dalje, tako da je on mogao da se pere i da ima nešto da pije. I ona bi verovatno poslala kućnu pomoćnicu napolje ili nekoga sa nešto hrane da ga nahrani, i da dođe, i da ga poseti tokom dana, ili nešto tako.

I tako Elisej je video ovu ljubaznost koja mu je ukazana. I pisano je, “Ono što učinite ovim mojim malim, Meni to činite.” Tako on je video da žena poštuje Boga kao što je poštovala ovog proroka, budući da je videla Boga u proroku. I onda nije ništa poželela za to. U njenom srcu nije bilo to da traži nešto. Ona je to uradila zato što voli Boga. Ona to nije uradila za bilo koji blagoslov; ona je to upravo uradila.

Sada! Sada, Elisej je rekao, “Idi i pitaj je, hoću li ja govoriti kralju za nju – ja sam lični prijatelj – ili glavni nadglednik? Ja znam njega veoma dobro. Ima neka naklonost, nešto što ja mogu uraditi za nju; ja želim da joj dam nešto zato što je ona meni činila dobro. Ona me je hranila; ona mi je dopustila da spavam u krevetu, i ona je zaista bila dobra prema nama. Sada, šta ja mogu uraditi?”

Ona je rekla, “Ne, ja upravo živim među svojim narodom. Mi smo dobro. Mi imamo za život, i to je sve. Nama nije ništa potrebno.”

I Gehazi mu je rekao, “Ali ona nema dece.”

Još dok Gehazi to nije rekao, bez sumnje je prorok video viziju, jer on je rekao: “TAKO KAŽE GOSPOD, idi i reci joj to u podesno vreme, godinu dana od sada, ona će zagrliti sina.”

I sin je rođen. Kako mora da je taj stari par voleo ovog malog dečaka, njihovo jedino dete! I jednog dana je on bio napolju sekući pšenicu sa svojim tatam. Verovatno je bilo oko podne, jer on je imao sunčanicu, predpostavljam, zato što je počeo da viče, “Moja glava.” Bio je sve bolesniji i bolesniji. Njegov tata je trebao da ga uzme sa polja, i to je tamo bilo nešto toliko hitno, da je on poslao slugu, da ga uvede unutra.

Majka ga je držala na svom krilu do poslepodneva, i on je umro. Pazite, on je bio njeno jedino dete koje joj je bilo dato od Gospoda kroz molitvu i obećanje proroka i TAKO KAŽE GOSPOD. Ona je znala da je tamo negde nešto bilo pogrešno. To upravo nije delovalo. Kako bi Bog njoj dao tog sina i dopustio da njena ljubav dođe k toj bebi? Iako ona nikada nije to tražila. Ona je bila suviše stara da ima to dete. Ruka Božija je trebala da to izgovori. Čovek je govorio to, prorok. I tamo je ova beba u tom stanju umrla, njen jedini sin. Tako ona je rekla sluzi, “Osedlaj mi mulu; i zajaši je, i nemoj prestati. Ako neko pokuša da te zaustavi, nemoj reći ni reč, i jaši pravo do Planine Karmel. Tamo gore negde u pećini, povučen nazad, tamo je sluga najuzvišenijeg Boga, jedan koji mi je rekao TAKO KAŽE GOSPOD, imaću bebu i želim da znam zašto je Bog uradio ovo.” Tako ona je rekla, “Idi pravo napred i nemoj proveravati tu mulu; pusti je da trči upravo toliko brzo kao da je sve u njoj; neka trči dok ti ne dođeš tamo.” Očajanje!

I Elizej prorok je ustao, pogledao, i rekao, “Ovde dolazi ta Sunamka, i nešto nije u redu sa njom. Bog je to tajio od mene; ne znam šta nije u redu. Idi i sretni se sa njom. Požuri. Nešto nije u redu.” U proroku se pojavilo očajanje, očajanje je došlo na ženu. Vidite, oni su zajedno dolazili, jedno od njih želeći da zna šta Gospodnja Reč jeste, i drugo ne znajući šta je Reč Gospodnja. Tu ste vi. Jedno želeći da zna, i drugo nije znalo to. Žena je želela da zna to, i prorok nije to znao. On je rekao, “Bog je to tajio od mene. Ja ne znam šta da joj kažem kada dođe ovde.” Tako ona je tada skoro bila tamo. On je podigao svoju ruku; rekao je, “je li sa tobom sve u redu, da li je sve u redu sa tvojim mužem? Je li sve u redu sa detetom?”

Sada, žena je dosegla kraj njenog očaja. Rekla je, “Sve je dobro!” Slava! “Sve je dobro!” Njeno očajanje je bilo gotovo. Ona je pronašla slugu Gospodnjeg. Da on nije bio tamo, ona bi još uvek bila u očajanju. Ali ona je videla da je on bio tamo. Rekla je, “Sve je u redu!”

Elizej je pomislio, “Dakle, šta se sada dešava?” Tako ona je otrčala gore i pala kod njegovih stopala. To je izgledalo na neki način neobično, tako Gehazi ju je podigao gore. Elizej je rekao svom sluzi, “Ne čini to, ostavi je. Tu nešto nije u redu. Bog je to tajio od mene.” Onda je ona njemu otkrila da je beba umrla.

Sada, prorok nije znao šta da radi. On je rekao, “Gehazi, uzmi ovaj materijal s kojim sam hodao.” On je znao da sve što je on dotakao je bilo blagoslovljeno, zato što to nije bio on, to je bio Bog u njemu. On je znao ko je on. On je znao da je on bio prorok. Tako on je podigao ovaj materijal i rekao, “Gehazi, uzmi ovo, i idi i položi to na dete. I ako ti neko bude govorio, ne budi očajan. I nemoj pozdravljati bilo koga. Samo nastavi da ideš dalje, nemoj nikome govoriti. Stavi to na tvoje dete.”

Ali za ženu, to nije okončalo njeno očajanje. To nije zadovoljilo ono zbog čega je ona došla. Ona je rekla, “Da živi Gospod Bog, neću te napustiti dok ne odeš i služiš detetu.”

I Elizej je pao u očajanje, i otišao je dole putem, on i žena. I kada su oni stigli tamo, svi ljudi su napolju u dvorištu vikali i plakali. I žena je uradila najpodesniju stvar koja je mogla biti urađena. Uzela je bebu i položila je na krvet na mestu gde je Elizej ležao. To je bilo toliko dobro kao i njegov materijal. I on tamo nije ustao, tako stvar nije delovala. Ona je želela da zna nešto drugačije.

Prorok je ušao unutra. Sada, on je u očajanju. Sada, šta će on uraditi? I mi nalazimo u Bibliji da je on hodao gore dole, očajan. “Ja ne znam nešto drugo da uradim, Gospode. Ovde sam ja. Rekao si mi da to kažem toj ženi i TAKO KAŽE GOSPOD; i to je bilo tačno onako kako sam joj rekao, zato što si mi Ti to rekao. Sada, tamo je ona u nevolji, i ja ne znam šta da radim. Tamo leži mrtav dečak. Šta mogu uraditi, Gospode?”

Nema sumnje da je Sveti Duh rekao, “Ako je Bog u tebi, onda položi sebe na bebu.” Prva stvar koju znate, on je stao, potrčao i stavio svoje ruke na ruke deteta, svoj nos na detetov nos, svoje usne na njegove usne. I kada je položio sebe preko tog deteta, beba je sedam puta kinula. Očajanje je bilo završeno. Beba se vratila u život, zato što je to očajanje dovelo ženu do proroka, i očajanje je dovelo proroka do bebe. I očajanje u njih oboje je dovelo Boga na scenu. Ljubav prema Bogu i ljubav prema Njegovom narodu je dovela dole Božiju ljubav, i izbacila veru napolje na bojno polje, i posao je bio obavljen. Slučaj je bio završen! Amen! To je to. Očajanje čini to. Sigurno! Ona nije nameravala da ode.